

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — संख्या एक

प्रकाशका बीउहरू: दृष्टान्तहरूदेखि अन्तिम चेतावनीसम्मको भविष्यसूचक तानाबानाको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2023-07-29

संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलमा विशेष रूपमा पहिचान गरिएको छ। बाइबलका धेरै पदहरू छन् जसले संसारको अन्त्यमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई विशेष रूपमा पहिचान गर्छन्। प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रमा संयुक्त राज्य अमेरिका दोस्रो, अर्थात् पृथ्वीबाट निस्कने दुई-सिङ्गे जनावर हो, जसले सम्पूर्ण संसारलाई किनबेच गर्न निषेध गर्छ—जब तक तिनीहरूसँग त्यस जनावरको छाप हुँदैन।

अनि मैले पृथ्वीबाट माथि उठ्दै आएको अर्को एउटा पशु देखें; त्यसका थुमाहरू थुमाजस्तै दुईवटा थिए, तर त्यो अजिङ्गरझैं बोल्थ्यो। त्यसले आफ्ना सामु पहिलो पशुको सम्पूर्ण अधिकार प्रयोग गर्दछ, र पृथ्वी तथा त्यसमा वास गर्नेहरूलाई त्यस पहिलो पशुको उपासना गर्न लगाउँछ, जसको घातक घाउ निको पारिएको थियो। अनि त्यसले ठूला-ठूला चिन्हहरू गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूको सामु आकाशबाट पृथ्वीमाथि आगो झारिदिन्छ। अनि पशुको सामु गर्न अधिकार पाएका ती चिन्हहरूको माध्यमबाट त्यसले पृथ्वीमा वास गर्नेहरूलाई छल गर्दछ, र पृथ्वीमा वास गर्नेहरूलाई भन्दछ कि तरवारको चोट लागेको तर जीवित रहेको त्यस पशुको एउटा प्रतिमा बनाऊन्। अनि त्यसले पशुको प्रतिमालाई प्राण दिन सक्ने अधिकार पायो, ताकि पशुको प्रतिमा बोलोस् पनि, र जस-जसले पशुको प्रतिमाको उपासना गर्दैनन्, तिनीहरूलाई मारियोस् पनि। अनि त्यसले सबैलाई—साना र ठूला, धनी र गरिब, स्वतन्त्र र दास—आफ्नो दाहिने हातमा वा आफ्ना निधारहरूमा एउटा छाप ग्रहण गर्न लगाउँछ; र जससँग त्यो छाप, वा पशुको नाउँ, वा त्यसको नाउँको संख्या छैन, त्यसबाहेक कसैले पनि किनबेच गर्न नसकोस्।

यहाँ बुद्धि छ। जससँग समझ छ, उसले त्यस पशुको संख्या गनोस्; किनकि त्यो मानिसको संख्या हो; र त्यसको संख्या छ सय छैसठ्ठी हो। प्रकाश 13:11-18.

यस खण्डमा दुई सिङ्ग भएको पृथ्वी-जनावरसँग सम्बन्धित सात प्रमुख भविष्यसूचक विशेषताहरू छन्। उसले आफूभन्दा अघि आएको जनावरको अधिकार चलाउँछ; उसले संसारका सबै मानिसहरूलाई आफूभन्दा अघि भएको जनावरको उपासना गर्न लगाउँछ; उसले सबै मानिसहरूले देख्ने महान् चिन्हहरू गर्दछ; उसले सारा संसारलाई छल्ल र संसारलाई आफूभन्दा अघि भएको जनावरको प्रतिमा बनाउन आज्ञा दिन्छ; उसले जनावरको प्रतिमालाई प्राण दिन्छ र त्यो बोल्दछ; उसले मृत्यु-दण्डको सजायसहित सारा संसारलाई त्यस जनावरको प्रतिमाको उपासना गर्न बाध्य पार्छ; र उसले सारा संसारलाई निधार वा हातमा छाप ग्रहण गर्न बाध्य पार्छ, अनि जससँग जनावरको छाप, नाम वा संख्या छैन तिनीहरूका विरुद्ध किनबेच गर्न निषेध गर्दछ।

एघारौँ पदमा “पृथ्वीबाट माथि निस्कने” पशुले पूरा गर्ने छलको कार्य यति भ्रमपूर्ण र शक्तिशाली हुनेछ कि त्यसले “पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई छल्ल।” सारा संसार संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा छलिएला। अर्थात्, परमेश्वरको मण्डलीलाई बाहेक—सम्पूर्ण संसारलाई प्रतिख्रीष्टको छाप स्वीकार गर्न छलिनेछ। यस विश्वव्यापी छलअघि आउने भविष्यवाणीगत घटनाहरू पहिले नै आरम्भ भइसकेका छन्।

बाइबलमा त्यस्ता कथाहरू छन् जसलाई अधिकांश मानिसहरूले कम्तीमा सतही स्तरमै भए पनि चिन्छन्। मोशा र फिरौन, दानिएल र नबूकदनेसर, वा येशू र पिलातसबीचका टक्करहरूको बारेमा धेरैले सुनेका छन्। मानिसहरूले यी बाइबलका कथाहरूलाई विभिन्न स्तरको बुझाइमा चिन्छन्, तर तिनीहरूले अनिवार्य रूपमा यो चिन्दैनन् कि बाइबलको भविष्यवाणीले राजाहरू र राज्यहरूलाई प्रत्यक्ष रूपमा र अत्यन्त विशिष्ट ढङ्गले पहिचान गर्छ। मोशा, दानिएल र ख्रीष्टको सन्दर्भमा निश्चय नै यही कुरा सत्य थियो। मिश्र, बाबेल र रोम—यी सबैलाई बाइबलको

भविष्यवाणीमा तिनीहरूका-तिनीहरू सम्बन्धित राज्यहरूबारेका भविष्यवाणिहरू इतिहासमा पूरा हुनुभन्दा अघि नै स्पष्ट रूपमा पहिचान गरिएको थियो। परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न।

किनकि म परमप्रभु हुँ, म परिवर्तन हुँदिनँ; त्यसैले हे याकूबका सन्तानहरू, तिमीहरू नाश भएका छैनौ। मलाकी ३:६।

येशू ख्रीष्ट हिजो, आज, र सधैं एकै हुनुहुन्छ। हिब्रू १३:८।

परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन नहुनुहुने तथ्यले प्रकाशितवाक्य तेह्र अध्यायको दुई-सिङ्ग भएको पृथ्वी-जनावरसम्बन्धी हाम्रो विचारमा केही सरल तर्क लागू गर्न अनुमति दिन्छ। किनभने हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले मिश्र, बेबिलोन र रोमका राज्यहरूलाई प्रत्यक्ष रूपमा पहिचान गर्ने भविष्यवाणीहरू प्रस्तुत गर्नुभयो, जब तिनीहरूले परमेश्वरको कलीसियासित अन्तर्क्रिया गरे र त्यसलाई सताए, त्यसैले हामी प्रकाशितवाक्य तेह्रको पृथ्वी-जनावरसम्बन्धी केही तथ्यहरू स्थापित गर्न सक्छौं। पृथ्वी-जनावर पनि, मिश्र, बेबिलोन र रोमजस्तै, त्यस राष्ट्रसम्बन्धी भविष्यवाणी पूरा हुने इतिहासभन्दा पहिले नै बाइबलीय भविष्यवाणीमा प्रत्यक्ष रूपमा पहिचान गरिनेछ। म भन्छु, हामी यो तथ्य एउटा अत्यन्त सरल तर महत्वपूर्ण बाइबलीय नियमको आधारमा स्थापित गर्न सक्छौं। त्यस नियमले सत्य दुई जनाको साक्षीद्वारा स्थापित हुन्छ भनी देखाउँछ।

दुई जना साक्षी वा तीन जना साक्षीको मुखबाट मृत्युयोग्य ठहरिएको व्यक्तिलाई मृत्युदण्ड दिइनेछ; तर एक जना साक्षीको मुखबाट उसलाई मृत्युदण्ड दिइनेछैन। व्यवस्थाविवरण १७:६।

कुनै मानिसले गरेको कुनै अधर्म, वा कुनै पाप, अर्थात् उसले गरेको जुनसुकै पापको विषयमा, एउटै साक्षी उसको विरुद्ध खडा हुनुहुँदैन; दुई साक्षीको मुखबाट, वा तीन साक्षीको मुखबाट, त्यो कुरा स्थिर गरिनुपर्छ। व्यवस्था १९:१५।

म तिमीहरूकहाँ आउँदै गरेको यो तेस्रो पटक हो। दुई वा तीन साक्षीहरूको मुखबाट हरेक कुरा स्थापित हुनेछ। २ कोरिन्थी १३:१।

कुनै ज्येष्ठविरुद्धको अभियोग स्वीकार नगर, तर दुई वा तीन साक्षीहरूको उपस्थितिमा मात्र। १ तिमोथी ५:१९

बाइबलको भविष्यवाणीले प्राचीन मिश्रको पतनको पूर्वकथन गर्‍यो, जब परमेश्वरले मिश्रका विद्रोही फिरऊनसँग व्यवहार गर्नुभयो। बाइबलको भविष्यवाणीले प्राचीन बेबिलोनको उदय र पतनको पूर्वकथन गर्‍यो, साथै बेबिलोनका विद्रोही राजाहरूसँग पनि व्यवहार गर्‍यो। बाइबलको भविष्यवाणीले मूर्तिपूजक रोमको साम्राज्यको उदय र पतनको पूर्वकथन गर्‍यो र रोमका भ्रष्ट प्रतिनिधिहरूलाई चिन्हित गर्दै तिनीहरूसँग व्यवहार गर्‍यो। परमेश्वरको कहिल्यै नबदलिने चरित्रको स्थिरताले यो स्पष्ट पहिचान गराउँछ कि बाइबलको भविष्यवाणीभित्र उल्लिखित सबैभन्दा महत्वपूर्ण राज्य—प्रकाश १३ को पृथ्वी-पशु—निश्चय नै बाइबलको भविष्यवाणीबाट पहिचान गरिनेछ।

जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वी-पशुको भविष्यवाणी पूरा हुन्छ, तब परमेश्वरको मण्डली पृथ्वी-पशुको राजनीतिक तथा धार्मिक नेतृत्वसँग टकरावमा हुनेछ, जसरी मोशा, दानिएल र ख्रीष्टद्वारा भविष्यवाणीगत रूपमा चित्रित गरिएको छ। संसारको अन्त्यमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको भविष्यवाणीगत भूमिका बाइबलीय भविष्यवाणीको एक प्रमुख विषय हो। बाइबलीय भविष्यवाणीमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको भूमिकालाई चिनाउने बाइबलीय जानकारीलाई हामी विकसित गर्दै जाँदा, हामी बाइबलभित्र पाइने नियमहरूलाई प्रयोग गर्नेछौं, किनकि परमेश्वरको वचनलाई कुनै मानवीय परिभाषाको आवश्यकता पर्दैन। प्राचीन इस्राएललाई विधिवत् सम्बन्धी नियमहरू, स्वास्थ्यसम्बन्धी नियमहरू, दस नैतिक नियमहरू, कृषिसम्बन्धी नियमहरू, र यस्तै अनेक नियमहरू दिइएका थिए। परमेश्वर व्यवस्थित हुनुहुन्छ।

सबै कुराहरू शिष्टतापूर्वक र व्यवस्थित रूपमा गरिऊन्। १ कोरिन्थी १४:४०.

बाइबलीय अभिलेखले यस्तो कुनै साक्ष्य प्रदान गर्दैन, जसले यो संकेत गरोस् कि परमेश्वरद्वारा दिइएका नियमहरूलाई केवल उपेक्षा गरेर कुनै व्यक्ति आशिषित हुनेथियो। भविष्यवाणीसम्बन्धी अध्ययनको उद्देश्यका लागि बाइबलमा स्थापित, र बाइबलद्वारै स्थापित, भविष्यसूचक व्याख्याका नियमहरूलाई यदि कसैले उपेक्षा गर्छ भने, उसले आशिषित हुने अपेक्षा कसरी गर्न सक्छ?

आओ अब, हामी एकसाथ तर्क गरौं, परमप्रभु भन्नुहुन्छ: तिमीहरूका पापहरू किरमिजस्तै भए तापनि, ती हिउँझै सेता हुनेछन्; ती गाढा राताजस्तै भए तापनि, ऊनझै हुनेछन्। यशैया १:१८।

जब हामी बाइबलीय नियमहरू प्रयोग गर्छौं, तब ती नियमहरू सच्चा हुन् वा झूटा, यसलाई स्थापित र प्रमाणीकरण गर्न हामी बाइबललाई नै अनुमति दिनेछौं। परमेश्वरका सबै विविध नियमहरूमा जस्तै, नियमहरूको पनि सधैं शैतानी नक्कल विद्यमान हुन्छ। त्यसैले, जब कुनै सत्य स्थापित गर्न कुनै नियम प्रयोग गरिन्छ, तब पहिचान गरिएको सत्य र प्रयोग गरिएको नियम—दुवैको परीक्षा गरिनु अपरिहार्य हुन्छ।

प्रिय हो, हरेक आत्मालाई विश्वास नगर, तर ती आत्माहरू परमेश्वरबाटका हुन् कि होइनन् भनी जाँच गर; किनकि धेरै झूटा अगमवक्ताहरू संसारमा निस्केर आएका छन्। १ यूहन्ना ४:१।

यस अध्ययनमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको भविष्यवाणीय भूमिकाको पहिचान गर्नुभन्दा अतिरिक्त अर्को उद्देश्य भनेको प्रकाशको पुस्तकबाट येशूले यही विशेष पुस्तासम्म गोप्य राख्नुभएको सन्देशको पहिचान गर्नु हो।

गुप्त कुराहरू परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरकै हुन्; तर प्रकट गरिएका कुराहरू हाम्रा र हाम्रा सन्तानका निम्ति सदासर्वदा हुन्, ताकि हामी यस व्यवस्थाका सबै वचन पालन गरौं। व्यवस्थाविवरण २९:२९।

प्रकट गरिएका परमेश्वरका भविष्यवाणीसम्बन्धी रहस्यहरू उहाँको व्यवस्था ग्रहण गर्नेहरूलाई त्यसलाई पालन गर्न सक्षम तुल्याउने उद्देश्यका लागि हुन्। मानिसहरूले उहाँको व्यवस्था तब मात्र पालन गर्न सक्छन् जब त्यो तिनीहरूको हृदयमा लेखिएको हुन्छ। प्रकाशको पुस्तकमा खोलिएको रहस्य पवित्र आत्माले हाम्रो भित्री अङ्गहरू र हृदयहरूमा परमेश्वरको व्यवस्था लेख्ने प्रक्रियाको एक भाग हो। परमेश्वरका जनहरूका लागि खोलिएको यो रहस्य, जब र यदि विश्वासद्वारा स्वीकार गरिन्छ, नयाँ करार स्थापित गर्दछ।

हेर, दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जब म इस्राएलको घरानासित र यहूदाको घरानासित एउटा नयाँ करार बाँध्नेछु; त्यो करारजस्तो होइन, जो मैले तिनीहरूका पितापुर्खाहरूसित त्यस दिन बाँध्ँ, जब मैले तिनीहरूको हात समातेर तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ; मेरो त्यो करार तिनीहरूले तोडे, यद्यपि म तिनीहरूको पति थिएँ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ: तर यो त्यो करार हुनेछ, जो म इस्राएलको घरानासित ती दिनहरू पछि बाँध्नेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म मेरो व्यवस्था तिनीहरूको अन्तःकरणमा राखिदिनेछु, र तिनीहरूको हृदयमा त्यसलाई लेखिदिनेछु; अनि म तिनीहरूको परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। यर्मिया ३१:३१-३३।

“यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा, आफ्ना आज्ञाहरू पालन गर्ने मानिसहरूसँग परमेश्वरको वाचा पुनःनवीकरण गरिनु पर्नेछ।” Review and Herald, February 26, 1914.

प्रकाश १:१-३ अन्तिम चेतावनी सन्देश:

येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जुन परमेश्वरले उहाँलाई दिनुभयो, ताकि उहाँले आफ्ना दासहरूलाई ती कुराहरू देखाउनुहोस्, जो चाँडै हुनैपर्छ; र उहाँले आफ्नो स्वर्गदूतद्वारा आफ्नो दास यूहन्नालाई पठाई त्यसलाई प्रकट गर्नुभयो। जसले परमेश्वरको वचन, येशू ख्रीष्टको साक्ष्य, र आफूले देखेका सबै कुराको साक्षी दियो। धन्य त्यो हो जसले पढ्छ, र धन्य तिनीहरू हुन् जसले यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्छन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्; किनकि समय नजिकै आएको छ। प्रकाश १:१-३.

प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायका पहिलो तीन पदहरूले “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” मानवजातिको लागि अन्तिम सन्देश हो भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा चिनाउँछन्। यो निःसन्देह एक सन्देश हो, किनकि “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” उहाँका

सेवकहरूलाई “छिट्टै हुनैपर्ने कुराहरू” देखाउन स्वर्गीय पिताबाट उहाँलाई दिइएको थियो।

हामीलाई यस कुरा विचार गर्न भनिएको छ कि “पवित्र आत्माले भविष्यवाणी दिँदा” मात्र होइन, “चित्रित घटनाहरूमा” पनि “विषयवस्तुहरूलाई यसरी आकार दिनुभएको छ।”

“पवित्र आत्माले भविष्यवाणी दिइने प्रक्रियामा पनि, र त्यसमा चित्रित घटनाहरूमा पनि, विषयहरूलाई यस्तो प्रकारले व्यवस्थित गर्नुभएको छ कि मानव उपकरणलाई दृष्टिबाट टाढा राखिनु, ख्रीष्टमा लुकाइनु, र स्वर्गका प्रभु परमेश्वर तथा उहाँको व्यवस्थालाई उच्च पारिनु सिकाइयोस्। दानिएलको पुस्तक पढ। त्यहाँ प्रतिनिधित्व गरिएका राज्यहरूको इतिहासलाई बुँदागत रूपमा स्मरण गर।” Testimonies to Ministers, 112.

प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायका पहिलो तीन पदहरूमा “चित्रित गरिएका घटनाहरू” र साथै “भविष्यवाणीको प्रदान” ले विशेष रूपमा परमेश्वरले मानिसहरूलाई कसरी क्रमशः सन्देश दिनुहुन्छ भन्ने प्रक्रियालाई दृष्टान्तित गर्दछ, र साथै यसले सञ्चारित सन्देशलाई “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” भनिन्छ भन्ने कुरा पनि पहिचान गराउँछ।

त्यसपछि येशू ख्रीष्टले परमेश्वरबाट प्राप्त गर्नुभएको सन्देशसँग दुई कार्य गर्नुभयो। उहाँले त्यो सन्देश आफ्ना स्वर्गदूतद्वारा पठाउनुभयो, र त्यसै स्वर्गदूतद्वारा आफ्ना सन्देशलाई संकेतात्मक रूपमा प्रकट पनि गर्नुभयो। त्यसपछि उहाँका स्वर्गदूतले त्यो सन्देश अगमवक्ता यूहन्नाकहाँ पुऱ्याए, जसले त्यसलाई लिखित रूपमा अभिलेख गरे र तपाईं र मेरो निम्ति मण्डलीहरूकहाँ पठाए। पहिलो तीन पदहरूलाई “पवित्र आत्मा” द्वारा यसरी “रूपायित” गरिएको थियो कि त्यसले सन्देश र सन्देश पुऱ्याउने कार्यमा संलग्न “सञ्चार-प्रक्रिया” दुवैलाई विशेष जोड देओस्।

हामीले विचार गरिरहेका यी तीन पदहरूले मानवजातिलाई दिइने अन्तिम सन्देश प्रस्तुत गर्छन्; तर केवल अन्तिम सन्देश मात्र होइन—अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा, यी तीन पदहरूले पृथ्वी ग्रहका लागि अन्तिम “चेतावनी” सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। सन्देशको “चेतावनी” सम्बन्धी विशेषता त्यतिखेर पहिचान हुन्छ जब कुनै व्यक्तिवर्गलाई “धन्य” भनिन्छ, किनकि उनीहरूले “त्यसमा लेखिएका कुराहरू” पढेका, सुनेका र पालन गरेका छन्। “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चेतावनीलाई नपढ्ने, नसुन्ने एक व्यक्तिवर्ग छ। तिनीहरूका लागि धन्य हुनु असम्भव छ। यो स्पष्ट छ कि यदि लेखिएका ती कुराहरू पढ्ने, सुन्ने र पालन गर्ने भएकाले धन्य हुने एक वर्ग छ भने, धन्य नहुने पनि एक वर्ग छ। के कुनै व्यक्तिले येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देश पढ्ने, सुन्ने र पालन गर्नेछ? यदि त्यसो हो भने, ऊ धन्य हुनेछ; यदि होइन भने, ऊ श्रापित हुनेछ।

“अगमवक्ता भन्छन्: ‘धन्य हो त्यो, जसले पढ्दछ’—कतिपय त्यस्ता छन्, जसले पढ्दैनन्; आशिष् तिनीहरूका लागि होइन। ‘अनि तिनीहरू, जसले सुन्छन्’—कतिपय त्यस्ता पनि छन्, जसले अगमवाणीहरू सम्बन्धी कुनै पनि कुरा सुन्न अस्वीकार गर्छन्; आशिष् यस वर्गका लागि होइन। ‘अनि त्यसमा लेखिएका कुराहरूलाई पालन गर्छन्’—धेरैले प्रकाशमा समाविष्ट चेतावनीहरू र निर्देशनहरूलाई ध्यान दिन अस्वीकार गर्छन्; यिनीहरूमध्ये कसैले पनि प्रतिज्ञा गरिएको आशिष् दाबी गर्न सक्दैन। जस-जसले अगमवाणीका विषयहरूलाई उपहास गर्छन् र यहाँ गम्भीरतापूर्वक दिइएका प्रतीकहरूको खिल्ली उडाउँछन्, जस-जसले आफ्नो जीवन सुधार्न र मानिसका पुत्रको आगमनका लागि तयार हुन अस्वीकार गर्छन्, तिनीहरू आशिष्विहीन हुनेछन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 341।

तेस्रो पदमा रहेको “समय नजिकै छ” भन्ने अभिव्यक्तिले इतिहासमा अन्तिम चेतावनीको सन्देश आइपुग्ने एउटा निश्चित समय रहेको कुरा जनाउँछ। “समय,”—(एउटा निश्चित समय) “नजिकै छ।” एउटा निश्चित समय आइपुग्न लागेको छ, किनकि त्यो नजिकै छ, र परमेश्वरका मानिसहरूले (यूहन्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका) “समय” आइपुगनुअघि नै त्यो सन्देश बुझ्छन्। यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तक पहिलो शताब्दीको अन्त्यतिर लेखे, तैपनि यी पदहरूले सन् 100 भन्दा धेरै पछिको इतिहासमा एउटा यस्तो बिन्दु आउनेछ, जब अन्तिम चेतावनीको सन्देश घोषणा गरिनेछ, भन्ने कुरा जनाउँछन्। जब त्यो “समय” “नजिकै” हुन्छ, तब “छिट्टै हुनैपर्ने कुराहरू” चिनाउने सन्देश परमेश्वरका सेवकहरूलाई प्रकट गरिनेछ।

यस लेखमालामा, हामीले उद्धृत गर्ने बाइबलका पदहरूको व्याख्यालाई समर्थन गर्न बाइबल र एलेन ह्वाइटका लेखनहरूलाई अधिकारस्वरूप प्रयोग गरिनेछ।

हामी विलियम मिलरद्वारा संकलित भविष्यवाणी-व्याख्याका नियमहरूलाई पनि सन्दर्भ गर्नेछौं, र Prophetic Keys शीर्षकको संकलनमा पहिचान गरिएका नियमहरूलाई पनि। हामी Habakkuk's Tables भनिने भविष्यवाणीसम्बन्धी अध्ययनलाई पनि प्रयोग गर्नेछौं।

हामीले आफूले प्रयोग गर्ने प्रत्येक नियमलाई परिभाषित गर्ने अभिप्राय राख्दैनौं। संक्षिप्तताको खातिर, जुनसुकैले उक्त नियमको अझ विस्तृत प्रमाण पढ्न चाहन्छ, तिनका लागि हामी केवल Prophetic Keys compilation लाई सन्दर्भ गर्नेछौं। Habakkuk's Tables शृङ्खलासँग, हामी केही त्यस्ता प्रस्तुतिहरूतर्फ संकेत गर्ने अभिप्राय राख्छौं, जहाँ हामीले संक्षेपमा स्पर्श गर्ने विषयलाई अझ गहिराइका साथ प्रस्तुत गरिएको छ।

हामी प्रकाशको पुस्तकको अध्ययन अगाडि बढाउँदै जाँदा सार्वजनिक प्रतिक्रियालाई प्रोत्साहन दिन्छौं, तर जारी अध्ययनमा योगदान पुऱ्याउने प्रतिक्रियामाथि मात्र हामी प्रतिक्रिया जनाउनेछौं। हाम्रो छलफलको दायरा प्रस्तुतिहरूको वर्तमान शृङ्खला, हामीले अवलम्बन गर्ने भविष्यसूचक नियमहरू, तथा हबक्कूकका तालिकाहरूमा पाइने जानकारीसमेत समेट्नेछ।

येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जुन परमेश्वरले उहाँलाई आफ्ना दासहरूलाई छिट्टै घट्नेपर्ने कुराहरू देखाउन दिनुभयो; र उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतद्वारा आफ्ना दास यूहन्नालाई पठाई त्यसलाई संकेतद्वारा प्रकट गर्नुभयो। जसले परमेश्वरको वचन, येशू ख्रीष्टको साक्षी, र आफूले देखेका सबै कुराको गवाही दियो। धन्य हो त्यो जसले पढ्छ, र ती जसले यस भविष्यवाणीका वचनहरू सुन्छन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्; किनकि समय नजिक छ।
प्रकाश 1:1-3।

“signified” भनेर अनुवाद गरिएको ग्रीक शब्दको अर्थ “indicate” हो। उहाँले यो सन्देश “आफ्ना” स्वर्गदूतद्वारा पठाउनुभयो, र “आफ्ना” स्वर्गदूतद्वारा नै त्यसलाई सङ्केत गर्नुभयो। “उहाँका” स्वर्गदूत गब्रिएल हुन्।

स्वर्गदूतका यी वचनहरू, “म गब्रिएल हुँ, जो परमेश्वरको उपस्थितिमा उभिरहन्छु,” ले देखाउँछन् कि उनले स्वर्गीय दरबारहरूमा उच्च सम्मानको स्थान धारण गर्छन्। जब उनी दानिएलकहाँ सन्देश लिएर आए, उनले भने, “यी कुराहरूमा तिमीहरूका प्रधान मिखाएल [ख्रीष्ट] बाहेक मेरो साथ दिने कोही छैन।” दानिएल 10:21। प्रकाशमा मुक्तिदाताले गब्रिएलबारे यसरी बोल्नुहुन्छ कि “उहाँले यसलाई आफ्ना दूतद्वारा आफ्ना सेवक यूहन्नाकहाँ पठाई संकेतद्वारा प्रकट गर्नुभयो।” प्रकाश 1:1। — The Desire of Ages, 99.

स्वर्गदूत गब्रिएल सन्देश लिएर पठाइन्छ, र स्वर्गदूत गब्रिएलले त्यस सन्देशको प्रतिनिधित्व पनि गर्दछ। जब मानवजाति इतिहासको त्यस्तो बिन्दुमा आइपुग्छ, जहाँ अन्तिम चेतावनीको सन्देश घोषणा गरिनुपर्ने “समय नजिक आएको छ,” तब त्यस अन्तिम सन्देशलाई एक स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको हुन्छ। प्रकाशको पुस्तकमा “सन्देशहरू” प्रायः स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, र निश्चय नै प्रकाशमा “स्वर्गदूत” भनी अनुवाद गरिएको यूनानी शब्दको अर्थ सन्देशवाहक हो।

इतिहासमा आएको परमेश्वरको सत्यको प्रत्येक प्रकाश निश्चय नै येशू ख्रीष्टकै प्रकाश हो, तर प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायमा रहेको येशू ख्रीष्टको प्रकाश मानवजातिका लागि अन्तिम चेतावनी हो, र यो एउटा विशिष्ट क्षणमा घटित हुन्छ, जसलाई “समय” भनेर प्रस्तुत गरिएको छ। प्रकाशको पुस्तकमा अर्को एउटा खण्ड पनि छ जहाँ यूहन्नाले “समय नजिकै छ” भनी उल्लेख गर्छन्। त्यो अर्को खण्डले मैले एकदेखि तीन पदसम्मका विषयमा गरेका प्रारम्भिक दाबीहरूको परीक्षण गर्न दोस्रो साक्षी प्रदान गर्दछ।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, यी वचनहरू विश्वासयोग्य र सत्य छन्; र पवित्र अगमवक्ताहरूका प्रभु परमेश्वरले चाँडै हुनेपर्ने कुराहरू आफ्ना सेवकहरूलाई देखाउन आफ्ना स्वर्गदूतलाई पठाउनुभएको छ। हेर, म चाँडै आउँछु; धन्य हो त्यो, जसले यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरूलाई पालन गर्छ।

अनि म यूहन्नाले यी कुराहरू देखें, र सुनें। अनि जब मैले सुनें र देखें, तब यी कुराहरू मलाई देखाउने स्वर्गदूतको पाउहरूअगाडि दण्डवत् पर्न गईं।

तब उसले मलाई भन्यो, “यस नगर्नु; किनकि म तिम्रो सहदास हुँ, र तिम्रा भाइहरू अर्थात् अगमवक्ताहरूको, र यस पुस्तकका वचनहरू पालन गर्नेहरूको पनि सहदास हुँ। परमेश्वरकै उपासना गर।”

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूमा मोहोर नलगाऊ; किनकि समय निकट छ। जो अन्यायी छ, उसलाई अझै अन्यायी नै रहन देऊ; र जो अशुद्ध छ, उसलाई अझै अशुद्ध नै रहन देऊ; र जो धर्मी छ, उसलाई अझै धर्मी नै रहन देऊ; र जो पवित्र छ, उसलाई अझै पवित्र नै रहन देऊ।” प्रकाश 22:6-11।

प्रकाशको पुस्तकको अन्त्यमा हामीले त्यही विषय भेट्दाउँछौं जुन प्रकाशको प्रारम्भमा छ। “परमप्रभु परमेश्वरले” “आफ्ना सेवकहरूलाई छिट्टै हुनुपर्ने कुराहरू देखाउन आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनुभयो” भनी, सञ्चारको प्रक्रिया र सन्देशलाई फेरि एक पटक उल्लेख गरिएको छ। अनि सेवकहरूलाई “छिट्टै हुनुपर्ने कुराहरू” चिनाउने सन्देश देखाइएलगत्तै ख्रीष्टले उहाँ चाँडै आउँदै हुनुहुन्छ भनी घोषणा गर्नुहुन्छ। यही त्यो सन्देश हो जो ख्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा अघि आउँछ, र यसैले यो अन्तिम चेतावनीको सन्देश हो—अध्याय एकको पद एकमा “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” का रूपमा प्रस्तुत गरिएको ठीक त्यही सन्देश। प्रकाशको पहिलो तीन पदहरूमा प्रतिज्ञा गरिएको आशिष् “धन्य हो त्यो, जसले यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूलाई पालन गर्छ” भन्ने कथनद्वारा पुनः दोहोरिएको छ।

यी पदहरूमा हामी पहिलो अध्यायमा प्रस्तुत गरिएको सञ्चारको प्रक्रियाको विस्तार देख्छौं, किनकि गब्रिएलले यूहन्नालाई सन्देश सुनाइसकेपछि, यूहन्ना त्यस सन्देशबाट यति अभिभूत हुन्छन् कि उनले गब्रिएलको आराधना गर्न खोज्छन्; त्यसपछि गब्रिएलले यूहन्नाको यस गलतबुझाइलाई प्रयोग गर्दै स्वर्गीय स्वर्गदूतहरू, पार्थिव अगमवक्ताहरू, र सन्देशका वचनहरू पालन गर्ने सबै जना “सहकर्मी सेवकहरू” हुन्, जसले सृष्टिकर्ता-परमेश्वरकै आराधना गर्नुपर्छ, परमेश्वरको सृष्टिको होइन, भन्ने कुरा स्पष्ट पार्छन्।

यी पदहरूले पहिलो अध्यायमा हामीले विचार गरिरहेको उही घटनाहरू र सन्देशको वर्णन गरिरहेका छन्। तिनले परमेश्वरका सेवकहरूलाई चाँडै नै के हुनेपर्छ भन्ने देखाउने विश्वासयोग्य र सत्य वचनहरूलाई पुनः दोहोर्याइरहेका छन्। सन्देशलाई फेरि एकपटक परमेश्वर र उहाँका सेवकहरूबीचको सञ्चार-प्रक्रियाको सन्दर्भमा प्रस्तुत गरिएको छ। बाइसौं अध्यायमा हामीले सन्देश अन्तिम चेतावनीको सन्देश नै हो भन्ने थप प्रमाण पाउँछौं, किनकि “नजिक” रहेको “समय” मानवीय अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि ठीक अघि घटित हुने रूपमा चिह्नित गरिएको छ; किनभने “जो अन्यायी छ, त्यो अझै अन्यायी नै रहोस्; र जो अशुद्ध छ, त्यो अझै अशुद्ध नै रहोस्; र जो धर्मी छ, त्यो अझै धर्मी नै रहोस्; र जो पवित्र छ, त्यो अझै पवित्र नै रहोस्” भन्ने घोषणा अनुग्रह-अवधिको समाप्तिलाई सूचित गर्दछ, र यसरी सात अन्तिम विपत्तिहरूको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, जुन अन्ततः ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा पुगेर समाप्त हुन्छन्।

“‘त्यस समयमा मिखाएल उठ्नेछन्, ती महान् अधिपति, जो तिम्रा जनताका सन्तानहरूको पक्षमा उभिनुहुन्छ; र त्यहाँ यस्तो सङ्कष्टको समय हुनेछ, जस्तो कुनै जाति अस्तित्वमा आएदेखि त्यस समयसम्म कहिल्यै भएको थिएन; अनि त्यस समयमा तिम्रा जनताहरू, अर्थात् पुस्तकमा लेखिएका भेटिने प्रत्येक जन, उद्धार गरिनेछन्।’ दानियल 12:1.”

“जब तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समाप्त हुन्छ, तब पृथ्वीका दोषी बासिन्दाहरूका निम्ति कृपाले अब उपरान्त बिन्ती गर्दैन। परमेश्वरका जनहरूले आफ्नो काम पूरा गरिसकेका हुन्छन्। तिनीहरूले ‘पछिल्लो वर्षा,’ ‘प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी,’ प्राप्त गरिसकेका हुन्छन्, र तिनीहरू आफ्नो सामुन्नेको परीक्षाको घडीका निम्ति तयार भएका हुन्छन्। स्वर्गमा स्वर्गदूतहरू यताउता छिटोछिटो गइरहेका हुन्छन्। पृथ्वीबाट फर्किरहेको एक स्वर्गदूतले आफ्नो काम समाप्त भएको घोषणा गर्छ; अन्तिम परीक्षा संसारमाथि ल्याइएर सकिएको हुन्छ, र जस-जसले आफूलाई दैवी आज्ञाहरूप्रति वफादार प्रमाणित गरेका छन्, तिनीहरू सबैले ‘जीवित परमेश्वरको छाप’ प्राप्त गरिसकेका हुन्छन्। तब येशूले माथिको पवित्रस्थानमा आफ्नो मध्यस्थता कार्य बन्द गर्नुहुन्छ। उहाँले आफ्ना हात उठाउनुहुन्छ र ठूलो स्वरले भन्नुहुन्छ, ‘यो सम्पन्न भयो;’ अनि उहाँले त्यो गम्भीर घोषणा गर्नुहुँदा

स्वर्गदूतहरूको सम्पूर्ण सेनाले आफ्ना मुकुट उताछः ‘जो अन्यायी छ, त्यो अझै अन्यायी नै रहोस्; र जो अशुद्ध छ, त्यो अझै अशुद्ध नै रहोस्; र जो धर्मी छ, त्यो अझै धर्मी नै रहोस्; र जो पवित्र छ, त्यो अझै पवित्र नै रहोस्।’ प्रकाश २२:११। प्रत्येक जनाको मामला जीवन वा मृत्युका निम्ति निर्णय भइसकेको हुन्छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ६१३.

प्रकाशको पुस्तकको आरम्भमा र प्रकाशको पुस्तकको अन्त्यमा एउटै कथा प्रस्तुत गरिएको छ। यी दुई खण्डहरूलाई एकसाथ मिलाउँदा हामी बुझ्न सक्छौं कि “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” ख्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा अधिको मानवजातिलाई दिइने अन्तिम चेतावनीको सन्देश हो। यो सन्देशलाई परीक्षाकालको समाप्ति हुनुअघि नै आइपुग्ने एउटा स्वर्गदूतद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। यो सन्देशले “समय नजिक आएको छ” भन्ने अवस्थामा—अर्थात् परीक्षाकाल समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघि—मोहोर खोलिएको यस सन्देशलाई पढ्ने, सुन्ने र पालन गर्ने वा नगर्ने आधारमा मानवजातिलाई दुई वर्गमा विभाजित गर्दछ।

“जब हामी यस संसारको इतिहासको अन्त्यतिर नजिकिँदैछौं, अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित अगमवाणीहरूले विशेष गरी हाम्रो अध्ययनको माग गर्दछन्। नयाँ करारको अन्तिम पुस्तक हामीले बुझ्न आवश्यक सत्यले परिपूर्ण छ। शैतानले धेरैका मनलाई अन्धो बनाएको छ, यसरी कि प्रकाशको पुस्तकलाई आफ्नो अध्ययनको विषय नबनाउनका लागि कुनै पनि बहानामा तिनीहरू सन्तुष्ट भएका छन्।

दानिएलको पुस्तकसँग सम्बन्धित प्रकाशको पुस्तकले निकट अध्ययनको माग गर्दछ। परमेश्वरको भय मान्ने हरेक शिक्षकले हाम्रो मुक्तिदाताले आफ्ना सेवक यूहन्नालाई प्रकट गर्न व्यक्तिगतरूपमा आउनुभएको सुसमाचारलाई कसरी अत्यन्त स्पष्टतासाथ बुझ्ने र प्रस्तुत गर्ने भन्ने कुरामा ध्यान दिनुपर्छ—‘येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जो परमेश्वरले उहाँलाई आफ्ना सेवकहरूलाई छिट्टै हुन आउने कुराहरू देखाउन दिनुभयो।’ प्रकाशको पुस्तकमा देखिने रहस्यमय प्रतीकहरूका कारण यसको अध्ययनमा कोही पनि निरुत्साहित हुनुहुँदैन। ‘यदि तिमीहरूमध्ये कसैमा बुद्धिको अभाव छ भने, उसले परमेश्वरसँग मागोस्, जसले सबै मानिसहरूलाई उदारतापूर्वक दिनुहुन्छ र निन्दा गर्नुहुन्न।’ ‘धन्य त्यो हो, जसले पढ्दछ, र तिनीहरू जसले यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्दछन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्दछन्; किनकि समय नजिक छ।’ प्रकाशको पुस्तकमा निहित महान् र गम्भीर सत्यहरू हामीले संसारमा घोषणा गर्नुपर्छ। यी सत्यहरू परमेश्वरको मण्डलीका योजनाहरू र सिद्धान्तहरूभित्र गहिरोसँग प्रवेश गर्नुपर्छ। यस पुस्तकको अझ निकट र अझ परिश्रमी अध्ययन हुनुपर्छ, यसमा निहित सत्यहरूको अझ उत्कट प्रस्तुति हुनुपर्छ, ती सत्यहरू जो यी अन्तिम दिनहरूमा जीवित सबैसँग सम्बन्धित छन्। आफ्ना प्रभुलाई भेट्नका निम्ति तयारी गरिरहेका सबैले यस पुस्तकलाई गम्भीर अध्ययन र प्रार्थनाको विषय बनाउनुपर्छ। यसको नामले जनाएझैं, यो यही हो,—यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा हुन जाने अति महत्त्वपूर्ण घटनाहरूको प्रकाश। परमेश्वरको वचनप्रति र ख्रीष्टको साक्षीप्रति आफ्नो विश्वासयोग्य निष्ठाका कारण यूहन्नालाई पातमोस टापुमा निर्वासित गरियो। तर उनको निर्वासनले उनलाई ख्रीष्टबाट अलग गरेन। प्रभुले आफ्नो विश्वासयोग्य सेवकलाई उनको निर्वासनमा भेट्नुभयो, र संसारमाथि आउन लागेको कुराको विषयमा उनलाई निर्देशन दिनुभयो।

“यो निर्देशन हाम्रो लागि अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण छ; किनकि हामी यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा जीवित छौं। चाँडै नै हामी ती घटनाहरूको परिपूर्तिमा प्रवेश गर्नेछौं, जुन हुनुपर्ने कुरा ख्रीष्टले यूहन्नालाई देखाउनुभएको थियो। जब प्रभुका सन्देशवाहकहरूले यी गम्भीर सत्यहरू प्रस्तुत गर्छन्, तब उनीहरूले आफूहरूले अनन्त चासोका विषयहरू सम्हालिरहेका छन् भन्ने कुरा महसुस गर्नुपर्छ, र उनीहरूले पवित्र आत्माको बप्तिस्मा खोज्नुपर्छ, ताकि उनीहरूले आफ्ना शब्दहरू होइन, तर परमेश्वरले उनीहरूलाई दिनुभएको शब्दहरू बोलून्।”

“प्रकाशको पुस्तक जनसमक्ष खोलिनुपर्छ। धेरैलाई यो छाप लगाइएको पुस्तक हो भनेर सिकाइएको छ, तर यो केवल तिनैका लागि छाप लगाइएको हो जसले सत्य र ज्योतिलाई अस्वीकार गर्छन्। यसमा निहित सत्यहरू घोषणा गरिनुपर्छ, ताकि मानिसहरूले अति छिट्टै घटन लागेका घटनाहरूका लागि तयारी गर्ने अवसर पाऊन्। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश नाशोन्मुख संसारको उद्धारको निम्ति एकमात्र आशाका रूपमा प्रस्तुत गरिनुपर्छ।”

“अन्तिम दिनहरूको जोखिमहरू हामीमाथि आइपरेका छन्, र हाम्रो कार्यमा हामीले मानिसहरूलाई उनीहरू रहेको खतराबारे चेतावनी दिनुपर्छ। भविष्यवाणीले प्रकट गरेका गम्भीर दृश्यहरू, जुन चाँडै घटित हुन लागेका छन्, अछुतो नछोडिऊन्। हामी परमेश्वरका सन्देशवाहकहरू हौं, र गुमाउनलाई हामीसँग कुनै समय छैन। जो मानिसहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका सहकर्मी हुन चाहन्छन्, तिनीहरूले यस पुस्तकमा पाइने सत्यहरूप्रति गहिरो रुचि देखाउनेछन्। लेखनी र वाणीद्वारा तिनीहरूले ती अद्भुत कुराहरू स्पष्ट पार्न प्रयत्न गर्नेछन्, जुन प्रकट गर्नका लागि ख्रीष्ट स्वर्गबाट आउनुभयो।” Signs of the Times, July 4, 1906.

एक सय वर्षभन्दा बढी अघि, १९०६ मा, हामीलाई जानकारी दिइयो कि चाँडै “हामी ती घटनाहरूको परिपूर्तिमा प्रवेश गर्नेछौं, जुन ख्रीष्टले यूहन्नालाई हुनुपर्ने भनी देखाउनुभएको थियो।” १९०६ मा त्यो सन्देश अझै मुद्रांकित नै थियो। यो बुझ्न महत्त्वपूर्ण छ कि येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देश ती घटनाहरू घट्नुअघि नै परमेश्वरका जनसमक्ष खोलिन्छ। हामीलाई भनिएको छ कि प्रकाशको पुस्तक “त्यसको नामले जे जनाउँछ, ठीक त्यही हो,—यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा हुन लागेका अत्यन्त महत्त्वपूर्ण घटनाहरूको प्रकाश।”

ती यसरी खोलिएका छन् कि परमेश्वरका जनहरूले चेतावनी दिन सक्न्, ताकि चेतावनी सुनिरहेकाहरूले “यति चाँडै हुन लागेका घटनाहरूका लागि तयार हुने अवसर पाउन सक्न्।” यो उल्लेखनीय छ (किनकि सन्देश घोषणा गरिनुपर्ने इतिहासकालमा यूहन्नाले परमेश्वरका जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्) कि यूहन्नाले ती दुई विषय पहिचान गर्छन्, जसका कारण उनी सताइएका थिए। “परमेश्वरको वचनमाथिको उनको विश्वासयोग्य भरोसा, र ख्रीष्टको गवाही” को कारणले नै उनी “पात्मास टापुमा निर्वासित गरिए।” उनी निर्वासित गरिए, किनकि उनले बाइबल र अगमवाणीको आत्मा—जो “येशूको गवाही” हो—दुवैलाई स्वीकार गरेका थिए।

अनि म उहाँलाई पूजा गर्न उहाँका पाउमा परें। तर उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यसरी नगर; म तिम्रो सहकर्मी सेवक हुँ, र तिम्रा ती भाइहरूमध्ये एक हुँ जससँग येशूको गवाही छ। परमेश्वरकै आराधना गर; किनकि येशूको गवाही नै भविष्यवाणीको आत्मा हो।” प्रकाश 19:10.

यूहन्नाले संसारको अन्त्यमा येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देश बुझ्ने, र बाइबल तथा भविष्यवाणीको आत्मा दुवैलाई दृढतापूर्वक थामिरहँदा सतावट भोग्ने एउटा जनसमूहको प्रतिनिधित्व गरिरहेका छन्।

अध्याय १ का पहिलो तीन पदमा परमेश्वर पिता र उहाँका सेवकहरूबीचको सञ्चार प्रक्रियामाथि जोड दिइएको छ। अध्याय २२ ले सञ्चार प्रक्रियाको वृत्तान्तमा थप कुरा समावेश गर्दछ। यी दुई अंशहरूले प्रकाशको पुस्तकको आरम्भ र अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र एकसाथ मिलेर तिनीहरूले भविष्यसूचक दृष्टान्तमा यूहन्नाको भूमिकालाई विस्तृत रूपमा देखाउँछन्। उनी केवल प्रकाशका वचनहरू लेख्ने व्यक्ति मात्र होइनन्, तर उनले संसारको अन्त्यमा अन्तिम चेतावनीको सन्देश सञ्चार गर्नेहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्।

परमप्रभुले वचन दिनुभयो; त्यसको घोषणा गर्नेहरूको ठूलो समूह थियो। भजनसंग्रह 68:11

यूहन्नाले सन्देशलाई बनाउने “कुराहरू” “देखे” र “सुने,” र उनलाई त्यो सन्देश मण्डलीहरूकहाँ लेखेर पठाउन आज्ञा दिइयो।

यसो भन्दै, म अल्फा र ओमेगा हुँ, पहिलो र अन्तिम: अनि, तिमीले जे देख्छौ, त्यो एउटा पुस्तकमा लेख, र एशियामा भएका सातवटा मण्डलीहरूकहाँ पठाऊ; एफिससकहाँ, र स्मुर्नाकहाँ, र पर्गामसकहाँ, र थुआतीराकहाँ, र सार्दिसकहाँ, र फिलाडेल्फियाकहाँ, र लाओडिसियाकहाँ। प्रकाश 1:19.

उनले जे “सुने” र “देखे,” त्यसलाई लेखेर एशिया माइनरका सातवटा मण्डलीहरूकहाँ पठाउन उनलाई आज्ञा दिइयो; तर जब कुरा प्रत्येक मण्डलीको सन्देशको आयो, येशूले ती सन्देशहरू यूहन्नालाई प्रत्यक्ष रूपमा उच्चारण गरिदिनुभयो, किनकि सातवटै मण्डलीमध्ये प्रत्येकलाई दिइएको हरेक सन्देश “अनि ... मा रहेको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख” भन्ने वाक्यांशबाट आरम्भ हुन्छ। येशूले मण्डलीहरूका निम्ति व्यक्तिगत सन्देशहरू यूहन्नालाई उच्चारण गरिदिनुभयो।

येशूले यूहन्नालाई आदेश दिनुभयो, र येशूले यूहन्नालाई उनले देखेका र सुनेका कुराहरू लेख्न पनि भन्नुभयो, तर एकपटक येशूले यूहन्नालाई उनले सुनेको कुरा “न” लेख्न भन्नुभयो।

र सिंह गर्जेझैं ठूलो स्वरले कराए; अनि जब उहाँ कराउनुभयो, सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वर उच्चारण गरे। अनि जब ती सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वर उच्चारण गरिसके, म लेख्नै लागि रहेको थिएँ; तर मैले स्वर्गबाट एउटा स्वर यसो भन्दै गरेको सुनेँ, “सात गर्जनहरूले जे उच्चारण गरेका छन्, ती कुराहरूलाई मोहर लगाऊ, र तिनीहरूलाई नलेख।” प्रकाश 10:3, 4.

यूहन्नालाई सात गर्जनले उच्चारण गरेका कुरा मोहरबन्द गर्न भनियो, र यसरी उनले सात गर्जनको सन्देशलाई मोहरबन्द गरिरहेका थिए, जसरी दानियेललाई अन्तको समयसम्म आफ्नो पुस्तक मोहरबन्द गर्न आज्ञा गरिएको थियो।

तर हे दानियेल, यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्तको समयसम्म मोहर लगाऊ: धेरै जना यताउता दौडनेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ। ... अनि उहाँले भन्नुभयो, तिमी आफ्नो बाटो लाग, दानियेल: किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। दानियेल 12:4, 9।

“यी सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वर उच्चारण गरिसकेपछि, सानो पुस्तकसम्बन्धी दानिएललाई दिइएको जस्तै आज्ञा यूहन्नाकहाँ आउँछ: ‘ती कुराहरूमा छाप लगाऊ, जुन सात गर्जनहरूले उच्चारण गरेका छन्।’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

हामीले पहिचान गरिरहेको कुरा के हो भने प्रकाशको पुस्तकको अन्त्य र आरम्भ दुवैमा एउटा सन्देश पहिचान गरिएको छ। त्यस सन्देशलाई सञ्चार गर्ने प्रक्रिया पनि पहिचान गरिएको छ। सन्देश सञ्चार गर्ने क्रममा यूहन्नाले निर्वाह गर्ने भूमिका विशेष रूपमा उल्लेख गरिएको छ। कहिलेकाहीँ उनले आफूले देखेका र सुनेका कुराहरू मात्र लेखे। अन्य समयमा उनलाई शब्दशः लेखाइयो, र एक पटक उनलाई आफूले सुनेको कुरा नलेख्नु भनी भनियो। येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देश पिताबाट, येशूकहाँ, गब्रिएलकहाँ, अनि त्यसपछि अगमवक्ता यूहन्नाकहाँ दिइन्छ, जसलाई उक्त सन्देश लेखी मण्डलीहरूकहाँ पठाउने जिम्मेवारी दिइएको थियो।

तिमीले देखेका कुराहरू, र अहिले भएका कुराहरू, अनि यसपछि हुन आउने कुराहरू लेख। प्रकाश १:१९।

यो पद पढेर पनि यूहन्नालाई लेख्न दिइएको आज्ञाभित्र पहिचान गरिएको भविष्यसूचक सिद्धान्तलाई नचिन्ने सम्भावना हुन सक्छ। देखिएका र सुनिएका “कुराहरू” लिखित रूपमा उतार्नु भनेको तत्कालीन इतिहास अभिलेख गर्नु हो, किनकि यूहन्नाको समयमा ती “कुराहरू” विद्यमान थिए। वर्तमान इतिहास अभिलेख गर्नु, र त्यसो गर्दा एकै साथ भविष्यमा हुने कुराहरू पनि लिखित रूपमा उतार्नु, प्रकाशको पुस्तकमा रहेको मुख्य भविष्यसूचक नियम हो। यही सिद्धान्त र यसको महत्त्वलाई जोड दिन र दृष्टान्तस्वरूप प्रकट गर्न यूहन्नाको प्रयोग गरिएको छ, किनकि उनलाई मूलतः “जे छन् ती कुराहरू” लेख्न भनिएको थियो, र त्यसो गर्दा तिमी “पछि हुने कुराहरू” पनि लेखिरहेका हुनेछौ, किनकि इतिहास दोहोरिन्छ। यो भविष्यसूचक प्रविधि येशूको हस्ताक्षर हो, किनकि हस्ताक्षर भनेको नाम हो, र प्रकाशको पहिलो अध्यायमा उहाँको नाम अल्फा र ओमेगा हो। उहाँले आरम्भद्वारा अन्त्यलाई चिनाउनुहुन्छ।

हामी “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” को अध्ययन भर्खरै आरम्भ गर्दैछौं, र अहिले हामी पहिलो अध्यायका पहिलो तीन पदहरूमा विचार गर्दैछौं। “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” शीर्षक भएको अन्तिम चेतावनीको सन्देश स्वर्गीय पिताबाट येशूकहाँ, येशूबाट गब्रिएलकहाँ, गब्रिएलबाट यूहन्नाकहाँ सञ्चारित हुन्छ, र यूहन्नाले त्यसलाई मण्डलीहरूकहाँ पठाइने गरी एउटा पुस्तकमा अभिलेख गर्छन्। किनकि यस सन्देशलाई यति प्रत्यक्ष रूपमा “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” भनेर नामकरण गरिएको छ, त्यसैले यो ध्यान दिनु महत्त्वपूर्ण छ कि प्रेरित वचनद्वारा ख्रीष्टलाई प्रकट गर्दै मानिसहरूका लागि लेखिएका सबै तत्त्वहरूमध्ये, येशू को हुनुहुन्छ र के हुनुहुन्छ भन्ने पक्षको एउटा विशेषता सन्देशलाई अभिलेख गर्ने यूहन्नाको कार्यमा चित्रित गरिएको छ। उनले त्यतिबेला भएका कुराहरू लेखिरहँदा, उनले अझ हुन बाँकी रहेका कुराहरू पनि लेखिरहेका थिए।

इतिहास दोहोरिने सत्यको प्रतिनिधित्व तब हुन्छ जब यूहन्नाले आफ्नो समय र युगका लागि एउटा चेतावनी लेख्छन्, जुन भविष्यको समयका लागि पनि एउटा चेतावनी हो। जब यूहन्नाले मसीही मण्डलीको आरम्भमा सातवटा मण्डलीहरूलाई लेखे, तब उनले संसारको अन्त्यमा हुने मसीही मण्डलीका लागि पनि एउटा चेतावनी लेखिरहेका थिए। ख्रीष्टको चरित्रको यो विशेषता त्यसबेला प्रतिनिधित्व गरिन्छ जब ख्रीष्टलाई अल्फा र ओमेगा, अथवा आदि र अन्त, अथवा पहिलो र अन्तिम भनिन्छ। वास्तवमा, बाइबलले ख्रीष्टको चरित्रको यस विशेषतालाई नै उहाँ मात्र एकमात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने कुराको प्रमाणको रूपमा चिन्हित गर्दछ।

प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायमा हामी येशूले आफूलाई अल्फा र ओमेगा भनी चिनाउनुभएको पाउँछौं।

प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, र मेरो पछाडिबाट तुरहीजस्तो एक महान् स्वर मैले सुनेँ, जसले भन्यो, म अल्फा र ओमेगा हुँ, पहिलो र अन्तिम; अनि, तैले जे देख्छस्, त्यसलाई एउटा पुस्तकमा लेख, र एशियामा भएका सातवटा मण्डलीहरूकहाँ पठा; एफिससकहाँ, र स्मुर्नाकहाँ, र पर्गामोसकहाँ, र थुआतीराकहाँ, र सार्दिसकहाँ, र फिलाडेल्फियाकहाँ, र लाओडिसियाकहाँ।

अनि म मसँग बोल्नुहुने स्वरलाई हेर्नतिर फर्केँ। अनि फर्केर हेर्दा मैले सातवटा सुनका सामदानहरू देखेँ; र ती सात सामदानहरूको बीचमा मानिसका पुत्रजस्तै एक जना हुनुहुन्थ्यो, खुट्टासम्म पुग्ने वस्त्र पहिरनुभएको, अनि छातीमा सुनको पटुका बाँध्नुभएको। उहाँको शिर र केश ऊनजस्तै, हिउँजस्तै सेता थिए; अनि उहाँका आँखाहरू आगोको ज्वालाजस्ता थिए; अनि उहाँका पाउहरू भट्टीमा दन्काइएको खँदिलो काँसाजस्ता थिए; अनि उहाँको स्वर धेरै पानीहरूको गर्जनजस्तो थियो। अनि उहाँको दाहिने हातमा सात तारा थिए; अनि उहाँको मुखबाट धारिलो दुइधारे तरवार निस्किरहेको थियो; अनि उहाँको मुखमण्डल आफ्नो पूर्ण तेजमा चम्कने सूर्यजस्तै थियो।

अनि जब मैले उहाँलाई देखेँ, तब म मरेकोझैं भएर उहाँका चरणमा ढलें। अनि उहाँले आफ्नो दाहिने हात ममाथि राख्दै मलाई भन्नुभयो, “नडराऊ; म पहिलो र अन्तिम हुँ।” प्रकाश 1:10-17.

यी पदहरूभित्र धेरै सत्यताहरू निहित छन्, तर यहाँ म केवल यति मात्र औल्याउन चाहन्छु कि जब यूहन्नाले ख्रीष्टको तुरहीजस्तो स्वर सुने र उहाँसँग बोल्नुहुने को हुनुहुन्थ्यो भनेर हेर्न फर्के, तब उनले येशू ख्रीष्टलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानको पवित्र खण्डभित्र स्वर्गीय महायाजकको रूपमा देखे। त्यसपछि येशूले आफूलाई अल्फा र ओमेगा, तथा पहिलो र अन्तिमको रूपमा परिचित गराउनुभयो। सन्देशमा तथा त्यसको सञ्चारको पहिलो तीन पदहरूमा हामीले सत्यको एउटा यस्तो रेखा भेट्यौं, जुन प्रकाशको पुस्तकको अन्त्यमा रहेको सत्यको रेखासँग मेल खान्थ्यो। अल्फा र ओमेगाको रूपमा येशूले आरम्भद्वारा अन्त्यलाई, पहिलोद्वारा अन्तिमलाई चित्रित गर्नुहुन्छ। प्रकाशको पुस्तकको अन्त्यमा, आरम्भमा जस्तै, उहाँले फेरि एकपटक आफूलाई अल्फा र ओमेगाको रूपमा परिचित गराउनुहुन्छ।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, यी वचनहरू विश्वासयोग्य र सत्य छन्; अनि पवित्र अगमवक्ताहरूका प्रभु परमेश्वरले आफ्नो स्वर्गदूतलाई आफ्ना दासहरूलाई ती कुराहरू देखाउन पठाउनुभयो, जो शीघ्रै हुनैपर्ने छन्। हेर, म छिट्टै आउँदैछु; धन्य हो त्यो, जसले यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरू पालन गर्छ।

अनि मैले, यूहन्नाले, यी कुराहरू देखेँ र सुनेँ। अनि जब मैले सुनेँ र देखेँ, तब यी कुराहरू मलाई देखाउने स्वर्गदूतका पाउअगाडि दण्डवत् परेर आराधना गर्न लागें। तब उसले मलाई भन्यो, “त्यसो नगर; किनकि म तिम्रो सहसेवक हुँ, र तिम्रा दाजुभाइ अगमवक्ताहरूको, अनि यस पुस्तकका वचनहरू पालन गर्नेहरूको पनि सहसेवक हुँ। परमेश्वरकै आराधना गर।”

अनि उसले मलाई भन्यो, “यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरूमा छाप नलगाऊ; किनकि समय नजिक आएको छ।”

जो अन्यायी छ, त्यसले अझै अन्याय नै गरिरहोस्; र जो अशुद्ध छ, त्यसले अझै अशुद्ध नै रहिरहोस्; र जो धर्मी छ, त्यसले अझै धर्मी नै रहिरहोस्; र जो पवित्र छ, त्यसले अझै पवित्र नै रहिरहोस्।

हेर, म छिट्टै आउँदैछु; र मेरो प्रतिफल मसँगै छ, हरेक मानिसलाई उसको कामअनुसार दिनलाई। म अल्फा र ओमेगा हुँ, आदि र अन्त, पहिलो र अन्तिम। प्रकाश २२:७-१३।

प्रकाशको पुस्तकले सावधानीपूर्वक वर्णन गर्दछ कि जब यूहन्नाले सन्देश अभिलेख गर्छन्, त्यो सन्देश अन्त्यलाई दृष्टान्तद्वारा देखाउने आरम्भको सिद्धान्तमा आधारित हुनेछ। उक्त सन्देश प्रकाशको पुस्तकमा उद्घाटित हुने पहिलो सत्य हो, र त्यही सत्य नै पुस्तकमा अन्तिम रूपमा उच्चारित हुने सत्य पनि हो। अनि प्रकाशको पुस्तकको आरम्भ र अन्त्यको साक्षीमा येशूले आफूलाई अल्फा र ओमेगा, आरम्भ र अन्त्य, तथा पहिलो र अन्तिमको रूपमा चिनाउनुहुन्छ।

प्रकाशको पुस्तकका पहिलो तीन पदहरूले मानवजातिका लागि अन्तिम चेतावनीको सन्देशलाई पहिचान गराउँछन्। यो त्यही चेतावनी हो, जो सात अन्तिम विपत्तिहरू र ख्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा अघि आउँछ। येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देश “उहाँका स्वर्गदूतद्वारा” “पठाइयो र सङ्केतद्वारा प्रकट गरियो।”

त्यही चेतावनीको सन्देशलाई त्यसपछि प्रकाशको अन्तिम खण्डमा पहिचान गरिएको छ, र यो प्रकाश अध्याय चौधको तेस्रो स्वर्गदूतको रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको छ।

अनि तेस्रो स्वर्गदूतले तिनीहरूको पछि लागेर ठूलो स्वरले भन्यो, यदि कसैले त्यस पशुको र त्यसको मूर्तिको पूजा गर्छ, र आफ्नो निधारमा वा आफ्नो हातमा त्यसको छाप ग्रहण गर्छ भने, त्यसैले परमेश्वरको क्रोधको दाखमद्य पिउनेछ, जो उहाँको आक्रोशको कचौरामा नमिसाई खन्याइएको छ; अनि त्यो पवित्र स्वर्गदूतहरूको सामु र थुमाको सामु आगो र गन्धकद्वारा पीडित हुनेछ। अनि तिनीहरूको यातनाको धुवाँ सदा सर्वदा माथि उठिरहन्छ; र जो-जो त्यस पशु र त्यसको मूर्तिको पूजा गर्छन्, र जसले त्यसको नामको छाप ग्रहण गर्छ, तिनीहरूलाई दिनरात विश्राम हुँदैन। प्रकाश १४:९-११।

अन्तिम चेतावनीको सन्देश तेस्रो स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश हो। यो अन्तिम चेतावनी हो, किनकि यसले सीधै मानवजातिका निम्ति अन्तिम परीक्षालाई पहिचान गर्दछ। त्यसपछि अर्को एक स्वर्गदूत आउँछ, जो तेस्रो स्वर्गदूतसँग सामेल हुन्छ, र त्यो स्वर्गदूत पनि अन्तिम चेतावनीको सन्देश नै हो।

यी कुराहरूपछि मैले अर्को एउटा स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लौँदै गरेको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो। अनि उसले बलियो स्वरले ठूलो शक्तिसाथ पुकार गर्दै भन्यो, “महान् बाबेल पतन भएको छ, पतन भएको छ, र त्यो दुष्टात्माहरूको बासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र हरेक अशुद्ध तथा घृणित चराको पिँजडा भएको छ। किनकि सबै जातिहरूले उसको व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिएका छन्, र पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग व्यभिचार गरेका छन्, अनि पृथ्वीका व्यापारीहरू उसका विलासिताको प्रशस्तताद्वारा धनी भएका छन्।”

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को एउटा आवाज यसो भनिरहेको सुनेँ, “हे मेरा जनहो, त्यसबाट बाहिर निस्केर आओ, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरू नपाओ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गतिर आइपुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ।” प्रकाश १८:१-५।

येशू ख्रीष्टको प्रकाश हो जुन सन्देश पहिलो अध्याय, चौधौँ अध्याय, अठारौँ अध्याय र बाइसौँ अध्यायमा प्रस्तुत गरिएको छ। त्यस सन्देशलाई एक स्वर्गदूतद्वारा सङ्केत गरिएको छ, जसलाई प्रकाशको पुस्तकमा पहिलो र अन्तिम सन्दर्भमा स्वर्गदूत गब्रिएल भनेर चिनाइएको छ; अनि चौधौँ र अठारौँ अध्यायमा त्यस सन्देशलाई स्वर्गमा उडिरहेको वा स्वर्गबाट तल ओर्लौँदै गरेको एक स्वर्गदूतद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

अठारौँ अध्यायमा स्वर्गबाट ओर्लेर आउने स्वर्गदूतको पूर्वछाया यसअघि दशौँ अध्यायमा देखाइएको छ, जहाँ एक स्वर्गदूत ओर्लेर एक खुट्टा भूमिमा र अर्को समुद्रमाथि राख्दछ। त्यस स्वर्गदूतसँग एउटा पुस्तक छ, जुन यूहन्नालाई खान आज्ञा दिइन्छ; त्यसले उसको मुख मीठो बनाउँछ, तर पेट तीतो बनाउँछ। यूहन्नाले खाएको पुस्तक एउटा सन्देश हो, र त्यस सानो पुस्तकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देशले प्रकाश १८ का स्वर्गदूतको सन्देशको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्दछ; यसरी त्यो पनि अन्तिम चेतावनीको सन्देशको प्रतिनिधित्व हो।

हामीलाई भनिएको छ कि परमेश्वरको सन्देश एक स्वर्गदूतद्वारा पठाइयो र सङ्केतित गरियो; र जब हामी प्रकाशको पुस्तकमा चित्रित अन्तिम चेतावनीको सन्देशलाई नजिकबाट खोज्छौं, तब हामी पाउँछौं कि सात पटक एक स्वर्गदूतले अन्तिम चेतावनीको सन्देशलाई सङ्केत गर्दछ। पहिलो र अन्तिम उदाहरणमा त्यो स्वर्गदूत गब्रिएल थियो। त्यसपछि प्रकाश अध्याय १० मा हामी देख्छौं कि एक स्वर्गदूत आफ्नो हातमा एउटा सानो पुस्तक लिएर तल आउँछ। प्रकाश अध्याय १४ मा हामी थप तीन स्वर्गदूतहरू देख्छौं, जो सबैले अन्तिम चेतावनीको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यसपछि प्रकाश अध्याय १८ मा हामी उही अन्तिम चेतावनीको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने अर्को स्वर्गदूत देख्छौं। अन्तिम चेतावनीका सात सन्देशहरू स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। पहिलो र अन्तिम स्वर्गदूत गब्रिएल हुन्, र पहिलो तथा अन्तिमको बीचका पाँच स्वर्गदूतहरू प्रतीकात्मक स्वर्गदूतहरू हुन्।

निश्चय नै, ती सातवटै मण्डलीहरूका पनि एक-एक जना दूत छन्, तर तिनीहरूले मण्डलीहरूलाई सन्देश बोकेका छन्; जबकि हामीले छलफल गरिरहेको अन्तिम चेतावनीको सन्देश भने त्यस्तो सन्देश हो, जसको श्रोता-समूहमा सारा संसार समावेश छ।

अन्तिम चेतावनीको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने सातवटै भविष्यसूचक रेखाहरूलाई एक-अर्कासँग सावधानीपूर्वक मूल्याङ्कन गरी समन्वयमा ल्याइनु पर्दछ, तर यस चरणमा म केवल अल्फा र ओमेगाको एउटा आधारभूत सिद्धान्त परिभाषित गर्न चाहन्छु। परमेश्वरको वचनमा कुनै विषय पहिलोपटक उल्लेख गरिएको स्थान नै सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण सन्दर्भ हो। बाइबलमा “बीउ” पहिलोपटक उत्पत्ति १:११ मा उल्लेख गरिएको छ, जहाँ हामीलाई भनिएको छ कि बीउले “आफ्नै जातअनुसार” उत्पादन गर्नेछ। बीउको पहिलो उल्लेखले यस कुरामा जोड दिन्छ कि त्यसमा आफैँलाई पुनरुत्पादन गर्न आवश्यक डीएनए विद्यमान छ। येशूले परमेश्वरको वचनलाई बीउको रूपमा चिनाउनुभयो।

त्यही दिन येशू घरबाट निस्केर समुद्रको किनारमा बस्नुभयो। अनि ठूलो भीड उहाँकहाँ भेला भयो, यसकारण उहाँ एउटा ढुङ्गामा चढेर बस्नुभयो; र सारा भीड किनारमा उभिए। अनि उहाँले तिनीहरूलाई दृष्टान्तहरूमा धेरै कुरा भन्नुभयो, यसो भन्दै,

हेर, एक जना बीउ छर्ने मानिस बीउ छर्ने निस्कियो; अनि उसले छर्दा केही बीउ बाटोको छेउमा परे, र आकाशका चराहरू आएर ती खाइदिए। केही ढुंगामय ठाउँहरूमा परे, जहाँ धेरै माटो थिएन; अनि माटोको गहिराइ नभएको कारण ती तुरुन्तै उम्रिए। तर सूर्य उदाएपछि ती डढे; र जरा नभएको कारण ती सुकिहाले। अनि केही काँडाहरूका बीचमा परे; र काँडाहरू उम्रिएर तीलाई निसास्सिए। तर अरू असल जमिनमा परे, र फल फलाए—कसैले सय गुणा, कसैले साठी गुणा, कसैले तीस गुणा। जसका सुन्ने कान छन्, उसले सुनोस्।

अनि चेलाहरू उहाँकहाँ आएर उहाँलाई भने, “तपाईं तिनीहरूसित दृष्टान्तहरूद्वारा किन बोल्नुहुन्छ?”

उहाँले तिनीहरूलाई उत्तर दिनुभयो, “किनभने स्वर्गको राज्यका रहस्यहरू जान्न तिमीहरूलाई दिइएको छ, तर तिनीहरूलाई दिइएको छैन। किनकि जससँग छ, त्यसलाई अझ दिइनेछ, र ऊ अझ प्रशस्ततामा हुनेछ; तर जससँग छैन, त्यससँग जे छ, त्यो समेत उसबाट खोसिनेछ। यसकारण म तिनीहरूसँग दृष्टान्तहरूमा बोल्दछु: किनकि हेर्दाहेर्दै पनि तिनीहरूले देख्दैनन्; र सुन्दैसुन्दै पनि तिनीहरूले सुन्दैनन्, न त बुझ्दछन्। अनि तिनीहरूमा यशैयाको यो भविष्यवाणी पूरा हुन्छ, जसले भन्दछ, ‘सुन्दै तिमीहरूले सुन्नेछौ, तर बुझ्नेछैनौ; र हेर्दै तिमीहरूले देख्नेछौ, तर ग्रहण गर्नेछैनौ। किनकि यस जातिको हृदय मोटिएको छ, र तिनीहरूका कान सुन्नमा मन्द भएका छन्, र तिनीहरूले आफ्ना आँखा बन्द गरेका छन्; नत्र कुनै बेला तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्नेथे, आफ्ना कानले सुन्नेथे, र आफ्नो हृदयले बुझ्नेथे, र फर्कनेथे, अनि म तिनीहरूलाई निको पार्नेथे।’”

तर धन्य हुन् तिमीहरूका आँखाहरू, किनकि तिनीहरूले देख्छन्; र तिमीहरूका कानहरू, किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। किनकि म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, कि धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका ती कुराहरू देख्न इच्छा गरे, तर देख्न पाएनन्; र तिमीहरूले सुनेका ती कुराहरू सुन्न इच्छा गरे, तर सुन्न पाएनन्।

अतः तिमीहरूले बीउ छर्ने मानिसको दृष्टान्त सुन।

जब कसैले राज्यको वचन सुन्छ र त्यसलाई बुझ्दैन, तब त्यो दुष्ट आउँछ र उसको हृदयमा छरिएको कुरा खोसेर लैजान्छ। बाटोको छेउमा बीउ पर्नुभएको भनेको यही हो।

तर जसले बीउलाई ढुंग्रे ठाउँहरूमा प्राप्त गर्‍यो, त्यो उही हो जसले वचन सुन्छ र तुरुन्तै आनन्दसाथ त्यसलाई ग्रहण गर्छ; तैपनि त्यसमा आफैँभित्र जरा हुँदैन, बरु केही समयसम्म मात्र टिकिरहन्छ; किनकि वचनको कारणले क्लेश वा सतावट उठ्दा, ऊ तुरुन्तै ठेस खान्छ।

काँडाहरूका बीचमा बीउ परेर ग्रहण गर्ने पनि त्यही हो जसले वचन सुन्छ; तर यस संसारको चिन्ता र धनको छलले वचनलाई निस्सायाउँछ, र ऊ निष्फल हुन्छ।

तर असल जमिनमा बीउ पाउनेचाहिँ त्यो हो जसले वचन सुन्छ र त्यसलाई बुझ्छ; जसले फल पनि फलाउँछ, र कसैले सय गुणा, कसैले साठी गुणा, कसैले तीस गुणा फल ल्याउँछ। मत्ती १३:१-२३।

एउटा बीउ, जो परमेश्वरको वचन हो, मा एउटा पूर्ण वनस्पति उत्पन्न गर्न आवश्यक सबै डीएनए निहित हुन्छ। परमेश्वरको वचनमा कुनै विषयको पहिलो उल्लेखमै त्यस विषयसँग सम्बन्धित सबै तत्त्वहरू समाविष्ट हुन्छन्। यस तथ्यलाई “पहिलो उल्लेखको नियम” भनेर चिनिन्छ। यस नियमलाई जति निकटबाट परीक्षण गरिन्छ, त्यति नै यो निश्चित सिद्ध हुँदै जान्छ।

अल्फा र ओमेगाको हाम्रो व्याख्या तथा परमेश्वरको वचनलाई बीउको रूपमा परिभाषित गर्ने विषयमा अघि बढ्नु अघि, हामीले भर्खरै मत्तीबाट उद्धृत गरेको खण्डबाट प्रकाशको पुस्तकसम्बन्धी हाम्रो विचारमा केही सान्दर्भिक बुँदाहरू विचार गर्नु उचित हुन्छ। सबै अगमवक्ताहरू संसारको अन्त्यको विषयमा बोलिरहेका छन्।

“प्राचीन अगमवक्ताहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नो समयका लागि भन्दा हाम्रो समयका लागि बढी बोलेका थिए, यसकारण तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो लागि प्रभावकारी छ। ‘अब यी सबै कुराहरू तिनीहरूलाई उदाहरणस्वरूप हुन आए; र ती हाम्रै चेतावनीको निम्ति लेखिएका हुन्, जसकहाँ संसारका अन्तहरू आइपुगेका छन्।’ १ कोरिन्थी १०:११। ‘तिनीहरूले यी कुराहरू आफ्नो निम्ति होइन, तर हाम्रो निम्ति सेवा गरे भनी तिनीहरूलाई प्रकट गरियो; ती नै कुराहरू अब तिमीहरूलाई तिनीहरूद्वारा सुनाइएका छन्, जसले स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे; यिनै कुराहरूमा स्वर्गदूतहरू समेत उत्सुकतापूर्वक हेर्न चाहन्छन्।’ १ पत्रुस १:१२....”

“बाइबलले यस अन्तिम पुस्ताका लागि आफ्ना खजानाहरू संचित गरेको छ र तिनलाई एकसाथ बाँधेर राखेको छ। पुरानो नियमको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर कार्य-व्यवहारहरू यी अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीभित्र पुनः दोहोरिएका छन् र दोहोरिँदै छन्।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

यस खण्डले तीन साक्षीहरू (पावल, पत्रुस र एलन ह्वाइट) प्रस्तुत गर्दछ, जसले यस तथ्यको साक्षी दिन्छन् कि सबै अगमवक्ताहरूले संसारको अन्त्यको विषयमा बोलिरहेका छन्, र ठीक त्यही समय हो जब प्रकाशको पुस्तकभित्रको रहस्यको मोहोर खोलिन्छ। त्यसकारण, मत्ती तेह्रमा जब येशूले भन्नुभयो, “धन्य छन् तिमीहरूका आँखा, किनकि तिनीहरूले देखेछन्; र तिमीहरूका कान, किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। किनकि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका कुराहरू देख्ने इच्छा गरे, तर देखेनन्; र तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्ने इच्छा गरे, तर सुनेनन्,” उहाँले प्रकाश अध्याय एकका पहिलो तीन पदहरूमा उल्लिखित त्यही आशीर्वादलाई व्यक्त गर्दै हुनुहुन्थ्यो।

धन्य हो त्यो जसले पढ्दछ, र तिनीहरू जसले यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्दछन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्दछन्; किनकि समय नजिकै छ। प्रकाश १:३।

येशूले बीउ छर्ने मानिसको दृष्टान्त प्रस्तुत गर्नुभयो, अनि त्यसपछि चेलाहरूलाई त्यो दृष्टान्तको विषयमा उहाँसँग संवाद गर्न प्रेरित गरियो। तर उनीहरूलाई येशूसँगको अन्तर्क्रियामा ल्याइनुभन्दा पहिले, उहाँले उनीहरूका लागि, र अझ

महत्त्वपूर्ण रूपमा हाम्रा लागि, यसो भन्नुभयो, “सुन्ने कान भएकाले सुनोस्।”

येशूले दृष्टान्त दिनुहुन्छ र त्यसलाई सुन्न इच्छुकहरूका लागि चेतावनीसहित समाप्त गर्नुहुन्छ। त्यसपछि चेलाहरूलाई त्यस्तो छलफलतर्फ डोच्याइन्छ जहाँ येशूले कम्तीमा तीनवटा महत्त्वपूर्ण विचारहरू सम्बोधन गर्नुहुन्छ। उहाँले सुन्नेहरूको दुई वर्गबीचको भिन्नता पहिचान गर्नुहुन्छ, र त्यसो गर्दै उहाँले यशैयाको पुस्तकबाट एउटा खण्डलाई उद्धृत गरी सुन्नेहरूको दुई वर्गका लागि दोस्रो साक्षी प्रस्तुत गर्नुहुन्छ (किनकि स्मरण रहोस्, यो सबै सुन्न इच्छुकहरूकै सन्दर्भमा स्थापित गरिएको छ)। उहाँले प्रस्तुत गर्नुभएको तेस्रो विचार, सुन्नेहरूको दुई वर्ग र यशैयाको पुस्तकलाई दोस्रो साक्षीका रूपमा राख्नुभन्दा पर, परमेश्वरको वचन बीउ हो भन्ने तथ्य हो। यसैले, परमेश्वरको वचन बीउ हो भन्ने तथ्य प्रकाशको पुस्तक अध्याय एकमा येशू ख्रीष्टको प्रकाश सुन्नेहरूद्वारा सुनिनुपर्ने कुराको एक अंश हो। पहिलो तीन पदहरूमा दुई प्रकारका सुन्नेहरू छन्, जसरी मत्ती तेहमा पनि सुन्नेहरूको दुई वर्ग छन्। मत्ती तेहले केवल यति थप अन्तर्दृष्टि दिन्छ कि सुन्न अस्वीकार गर्नेहरूले नसुन्ने निर्णय विभिन्न तरिकाले कसरी गर्छन्। अनि यशैयाको साक्षीले हामीले सुन्नुपर्ने सन्देशमा अझ धेरै थप्दछ।

राजा उज्जियाह मरेको वर्षमा मैले प्रभुलाई पनि सिंहासनमा विराजमान भएको देखेँ, उच्च र उचालिएको, र उहाँको वस्त्रको छेउले मन्दिर भरिएको थियो। त्यसको माथि सेराफिमहरू उभिएका थिए; प्रत्येकका छ-छ वटा पखेटा थिए; दुईवटाले उसले आफ्नो मुख छोप्यो, दुईवटाले आफ्नो खुट्टा छोप्यो, र दुईवटाले ऊ उड्यो। अनि एउटाले अर्कोलाई पुकारेर भन्यो, “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ; सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिपूर्ण छ।” अनि पुकार गर्नेको आवाजले ढोकाका चौखटहरू हल्लिए, र मन्दिर धुवाँले भरियो।

तब मैले भनेँ, हाय म! किनकि म नाश भएँ; किनभने म अशुद्ध ओठ भएको मानिस हुँ, र म अशुद्ध ओठ भएका मानिसहरूको बीचमा बस्छु; किनकि मेरा आँखाले सेनाहरूका परमप्रभु, राजालाई देखेका छन्।

तब सेराफिमहरूमध्ये एक जना वेदीबाट चिम्टाले निकालेको बलिरहेको कोइला आफ्नो हातमा लिएर मसामु उडेर आए। अनि उनले त्यो मेरो मुखमा छोएर भने, हेर, यसले तेरा ओठहरू छोएको छ; र तेरो अधर्म हटाइएको छ, अनि तेरो पाप शुद्ध पारिएको छ।

त्यसपछि मैले प्रभुको आवाज यस्तो भनेको सुनेँ, “म कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?” तब मैले भनेँ, “हेर, म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।”

अनि उहाँले भन्नुभयो, जाऊ, र यस प्रजालाई भन, तिमीहरूले अवश्य सुन, तर नबुझ; तिमीहरूले अवश्य हेर, तर नसम्झ। यस प्रजाको हृदय मोटा पार, तिनीहरूका कान भारी बनाऊ, र तिनीहरूका आँखा बन्द गर; नत्र तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देखून्, आफ्ना कानले सुनून्, आफ्ना हृदयले बुझून्, र फर्कून्, अनि निको पारिऊन्।

तब मैले भनेँ, “हे प्रभु, कहिलेसम्म?” अनि उहाँले उत्तर दिनुभयो, “जबसम्म शहरहरू बासिन्दाविहीन भई उजाड नहोस्, र घरहरू मानिसविहीन नहोस्, र देश पूर्णतः सुनसान नहोस्; अनि परमप्रभुले मानिसहरूलाई टाढा हटाइदिनुहुनेछ, र देशको बीचमा ठूलो परित्याग हुनेछ। तर तैपनि त्यसमा दशौँ अंश रहनेछ, र त्यो फेरि फर्कनेछ, अनि भस्म पारिनेछ; तर टेरेबिन्थ रूख र बाँजको रूखझैँ, जसका पात झरेपछि पनि तिनमा ठुटो रहिरहन्छ, त्यसरी नै पवित्र बीउ त्यसको ठुटो हुनेछ।” यशैया ६:१-१३।

निस्सन्देह, यशैयाको यो खण्डले सम्बोधन गर्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी विषयहरूको गहिराइ अत्यन्तै अब्बुत छ। यीमध्ये धेरै विषयहरू हबक्कूकका तालिकाहरूमा बारम्बार छलफल गरिएका छन्, त्यसैले हामी यहाँ केवल त्यस खण्डका ती बुँदाहरूको संक्षेप प्रस्तुत गर्नेछौँ, जसले येशूले आफ्नो वचनलाई बीउ भएको भनी गर्नुभएको उल्लेखसम्बन्धी हाम्रो विचारलाई समर्थन गर्दछ।

यो स्थापित भइसकेको छ कि उक्त खण्डमा यशैयाहले एक अगमवक्तालाई, र यसैले अन्त्यकालमा परमेश्वरका जनहरूलाई, प्रतिनिधित्व गर्छन्। हाम्रो मुख्य बुँदाका लागि अझ महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने, यशैयाहले परमेश्वरको मण्डलीभित्र कार्य गरिरहँदा पनि पापमा जीवन बिताइरहेको एउटा जनसमूहलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। जबसम्म

यशैयाहले परमेश्वरको महिमाको प्रकाश पाएनन्, तबसम्म उनले आफ्नै पापमयता चिनेका थिएनन्। उनी लाओडिकीया-स्वभावका थिए, उनी अन्धा थिए।

“यशैयाले अरूका पापहरूको निन्दा गरेका थिए; तर अब उनले आफूलाई पनि त्यही दोषारोपणको अधीनमा परेको देखे, जुन उनले तिनीहरूमाथि उच्चारण गरेका थिए। परमेश्वरको आराधनामा उनी चिसो, जीवनविहीन कर्मकाण्डमै सन्तुष्ट भएका थिए। प्रभुको दर्शन उनलाई प्रदान नगरिएसम्म उनले यो बुझेका थिएनन्। पवित्रस्थानको पवित्रता र महिमालाई हेर्दा, अब उनको बुद्धि र प्रतिभा कति तुच्छ देखियो। उनी कति अयोग्य थिए! पवित्र सेवाका लागि कति अनुपयुक्त! आफ्नो विषयमा उनको दृष्टि प्रेरित पावलका यी शब्दहरूमा व्यक्त गर्न सकिन्थ्यो, ‘हाय, म कस्तो दयनीय मानिस! यस मृत्युको शरीरबाट मलाई कसले छुटकारा दिने?’”

“तर यशैयालाई उनको क्लेशमा राहत पठाइयो। ‘तब सेराफिमहरूमध्ये एक जना मेरोतिर उडेर आयो, उसको हातमा एउटा दह्रो अंगारो थियो, जुन उसले वेदीबाट चिम्टाद्वारा लिएको थियो; अनि उसले त्यसलाई मेरो मुखमा छोयो, र भन्यो, हेर, यसले तेरा ओठलाई छोएको छ; र तेरो अधर्म हटाइएको छ, र तेरो पाप शुद्ध पारिएको छ।’ यशैया ६:६, ७।”

यशैयाहलाई दिइएको दर्शनले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तिनीहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानमा अघि बढिरहेको कार्यलाई विश्वासद्वारा देख्ने विशेषाधिकार प्रदान गरिएको छ। “अनि स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो, र उहाँको मन्दिरमा उहाँको करारको सन्दूक देखियो।” जब तिनीहरूले विश्वासद्वारा परमपवित्र स्थानभित्र हेर्छन्, र स्वर्गीय पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको कार्यलाई देख्छन्, तब तिनीहरूले बुझ्छन् कि तिनीहरू अशुद्ध ओठ भएका मानिसहरू हुन्, —यस्ता मानिसहरू, जसका ओठहरूले धेरैपटक व्यर्थ कुरा बोलेका छन्, र जसका प्रतिभाहरू परमेश्वरको महिमाका लागि पवित्र पारिएका र प्रयोग गरिएका छैनन्। जब तिनीहरूले आफ्नै दुर्बलता र अयोग्यतालाई ख्रीष्टको महिमामय चरित्रको पवित्रता र मनोहरतासित तुलना गर्छन्, तब तिनीहरूले निराश हुनु स्वाभाविकै हो। तर यदि तिनीहरूले, यशैयाहले जस्तै, प्रभुले हृदयमा पार्न चाहनुभएको प्रभावलाई ग्रहण गर्नेछन् भने, यदि तिनीहरूले परमेश्वरको सामु आफ्नो प्राणलाई दीन तुल्याउनेछन् भने, तिनीहरूका लागि आशा छ। प्रतिज्ञाको इन्द्रेणी सिंहासनमाथि छ, र यशैयाहका लागि गरिएको कार्य तिनीहरूमा पनि सम्पन्न गरिनेछ। खेदित हृदयबाट उठेका बिन्तीहरूलाई परमेश्वरले उत्तर दिनुहुनेछ।

“परमेश्वरको यस महान् र गम्भीर कार्यको उद्देश्य स्वर्गीय भण्डारका लागि पूलाहरू एकत्र गर्नु हो; किनकि पृथ्वी प्रभुको महिमाले परिपूर्ण हुनेवाला छ। त्यसैले जब मानिसहरूले व्यापक दुष्टता देख्छन् र अशुद्ध ओठहरूबाट निस्कने वचनहरू सुन्छन्, तब कोही पनि विचलित नहोस्। जब अन्धकारका शक्तिहरूले आफूलाई परमेश्वरका जनहरूका विरुद्ध पङ्क्तिबद्ध गर्छन्; जब शैतानले अन्तिम महान् सङ्घर्षका लागि आफ्ना शक्तिहरू एकत्र गर्छ, र उसको शक्ति महान् तथा प्रायः असह्यजस्तो देखिन्छ, [तब] प्रतिज्ञाको धनुषले घेरिएको, उच्च र उन्नत सिंहासनमाथि प्रकट हुने दैवी महिमाको स्पष्ट दर्शनले सान्त्वना, आश्वासन, र शान्ति प्रदान गर्नेछ।” Review and Herald, December 22, 1896.

यो दर्शनले “अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।” अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरू लाओडिसियालीहरू हुन्।

लाओदिकीहरूको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुरा आमेन, विश्वासयोग्य र साँचो साक्षी, परमेश्वरको सृष्टिको आदि हुनुहुनेले भन्नुहुन्छ; म तेरा कामहरू जान्दछु, कि तँ न चिसो छस् न तातो: काश, तँ चिसो वा तातो भएको भए हुन्थ्यो। यसकारण, तँ मनतातो छस्, न चिसो न तातो, म तँलाई मेरो मुखबाट उछिट्ट्याइदिनेछु। किनकि तँ भन्दछस्, म धनी छु, सम्पत्तिमा वृद्धि भएको छु, र मलाई केही कुराको खाँचो छैन; तर तँलाई थाहा छैन कि तँ दीन, दयनीय, दरिद्र, अन्धो, र नाङ्गो छस्: म तँलाई सल्लाह दिन्छु कि आगोमा खारिएको सुन मबाट किन, ताकि तँ धनी होऊस्; र सेता वस्त्र, ताकि तँ पहिरिन सकून्, र तेरो नाङ्गोपनको लाज प्रकट नहोस्; अनि आफ्ना आँखामा अञ्जन लगा, ताकि तँ देख्न सकून्।

जतिलाई म प्रेम गर्छु, तिनीहरूलाई म हप्काउँछु र अनुशासनमा राख्छु; यसकारण उत्साही होऊ, र पश्चात्ताप गर। हेर, म ढोकामा उभिएको छु, र ढकढक्याइरहेको छु; यदि कसैले मेरो स्वर सुन्छ र ढोका खोल्छ भने, म त्यसकहाँ भित्र आउनेछु, र त्यससँग भोजन गर्नेछु, र त्यसले मसँग। जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरो सिंहासनमा मसँग बस्ने अधिकार दिनेछु, जसरी मैले पनि विजय प्राप्त गरें र मेरा पितासँग उहाँको सिंहासनमा बसेको छु।

जसको कान छ, उसले सुनोस्, आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ। प्रकाश 3:14-22।

लाओदिकियाको मण्डलीलाई दिइएको सन्देश एक चकित पार्ने धिक्कार हो, र यो वर्तमान समयमा परमेश्वरका जनहरूमा लागू हुन्छ।

“‘लाओडिसियाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यसो लेख: यी कुराहरू आमेन, विश्वासयोग्य र सत्य साक्षी, परमेश्वरको सृष्टिको आदि, भन्दछन्; म तेरा कामहरू जान्दछु, कि तँ न चिसो छस् न तातो; तँ चिसो वा तातो भएको भए हुन्थ्यो। यसकारण, तँ मनतातो छस्, र न चिसो न तातो, म तँलाई मेरो मुखबाट उकेलिदिनेछु। किनकि तँ भन्दछस्, म धनी छु, धनसम्पत्तिमा बढेको छु, र मलाई कुनै कुराको खाँचो छैन; तर तँ जान्दैनस् कि तँ दयनीय, करुणाजनक, गरीब, अन्धो, र नाङ्गो छस्।’”

“यहाँ प्रभुले हामीलाई देखाउनुहुन्छ कि उहाँले मानिसहरूलाई चेतावनी दिन बोलाउनुभएका सेवकहरूले उहाँका जनतासमक्ष बोकि ल्याउनुपर्ने सन्देश शान्ति र सुरक्षितताको सन्देश होइन। यो केवल सैद्धान्तिक मात्र नभई प्रत्येक पक्षमा व्यवहारिक छ। परमेश्वरका जनहरूलाई लाओडिकीहरूलाई दिइएको सन्देशमा शारीरिक सुरक्षाको अवस्थामा रहेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। तिनीहरू निश्चिन्त छन्, आफूहरूलाई आत्मिक उपलब्धिहरूको उच्च अवस्थामा रहेको ठान्दै। ‘किनकि तँ भन्दछस्, म धनी छु, धनले परिपूर्ण भएको छु, र मलाई कुनै कुराको खाँचो छैन; तर तँलाई थाहा छैन कि तँ दयनीय, शोचनीय, दरिद्र, अन्धो, र नाङ्गो छस्।’”

“मानिसहरूको मनमाथि यसभन्दा ठूलो छल के आउन सक्छ कि तिनीहरू पूर्णतः गलत हुँदा पनि आफूहरू सही छन् भन्ने भरोसा राख्नु! साँचो साक्षीको सन्देशले परमेश्वरका जनहरूलाई एक दुःखद छलमा परेको अवस्थामा भेट्नुपर्छ, तापनि तिनीहरू त्यस छलमा इमानदार छन्। तिनीहरू जान्दैनन् कि परमेश्वरको दृष्टिमा तिनीहरूको अवस्था अत्यन्त दयनीय छ। जसलाई सम्बोधन गरिएको छ, तिनीहरूले आफूहरू उच्च आध्यात्मिक अवस्थामा छन् भनी आत्मप्रशंसा गरिरहेका बेला, साँचो साक्षीको सन्देशले तिनीहरूको आध्यात्मिक अन्धोपन, दरिद्रता, र दयनीयताको वास्तविक अवस्थाको चकित पार्ने भर्त्सनाद्वारा तिनीहरूको सुरक्षितताको भावनालाई चकनाचूर पार्दछ। यति तीक्ष्ण र कठोर यो साक्ष्य त्रुटिपूर्ण हुन सक्दैन, किनकि बोल्नुहुने उहाँ साँचो साक्षी नै हुनुहुन्छ, र उहाँको साक्ष्य अवश्य सत्य हुनुपर्छ।”

“आफ्ना उपलब्धिहरूमा सुरक्षित अनुभूति गर्ने, र आफूलाई आत्मिक ज्ञानमा धनी ठान्नेहरूका लागि, आफूहरू छलिएर रहेका छन् र प्रत्येक आत्मिक अनुग्रहको आवश्यकता उनीहरूलाई छ भन्ने घोषणा गर्ने सन्देश ग्रहण गर्नु कठिन हुन्छ। अप्रतिष्ठित हृदय ‘सबै कुराभन्दा छलपूर्ण, र अत्यन्त दुष्ट’ हुन्छ। मलाई देखाइयो कि धेरैले आफू असल ख्रीष्टियन भएको भनी आत्म-प्रशंसा गरिरहेका छन्, जबकि तिनीहरूमा येशूबाट आएको प्रकाशको एक किरणसमेत छैन। तिनीहरूसँग दैवी जीवनमा आफ्नै जीवित अनुभव छैन। आत्माको बहुमूल्य अनुग्रहहरू प्राप्त गर्न गम्भीर र अविरत प्रयासको आफ्ना वास्तविक आवश्यकता अनुभूति गर्नु अघि, तिनीहरूलाई परमेश्वरको सामु आत्म-नम्रताको गहिरो र पूर्ण कार्यको आवश्यकता छ।” Testimonies, volume 3, 252, 253.

एकपटक यशैया आफ्नो लाओडिसियाली अवस्थाबाट परिवर्तित भएपछि, उनले संसारलाई अन्तिम चेतावनीको सन्देश लैजान स्वयंसेवा गरे। अध्याय छको पद तीनले यशैयाको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासलाई प्रकाश अठारको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहाससँग जोड्दछ, जब स्वर्गदूत तल ओर्लन्छ र आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो बनाउँछ।

यी कुरा पछि मैले अर्को एक स्वर्गदूत स्वर्गबाट ओर्लँदै गरेको देखें, जससँग महान् अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो। प्रकाश 18:1।

यशैया प्रकाशको अठारौं अध्यायका स्वर्गदूत तल ओर्लिने समयका परमेश्वरका जनहरूको प्रतिनिधित्व गरिरहेका छन्, किनकि जब उनी स्वर्गीय पवित्रस्थानभित्र लगिए, तब उनले सेराफहरूले यसो घोषणा गरिरहेका सुने: “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ; सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिएको छ।” प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाले जस्तै, यशैयाले पनि अन्तिम चेतावनीको सन्देश घोषणा गर्ने परमेश्वरका जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। यूहन्नाले परमेश्वरका जनहरूलाई “बाकी रहेकाहरू” भने, र यशैयाले तिनीहरूलाई “दशांश,” अथवा “दसौं भाग” भनेर उल्लेख गरे। हिब्रू भाषाको मूल शब्दको अर्थ “दशांश दिनु” हुन्छ।

यशैयाले सोधेको “कहिलेसम्म?” भन्ने भविष्यसूचक प्रश्न परमेश्वरको वचनमा बारम्बार सोधिएको छ (र संक्षेपमा भन्नुपर्दा, “कहिलेसम्म?” भन्ने प्रश्नको उत्तर यो हो कि यसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा राष्ट्रिय आइतवार व्यवस्था आगमन भएको जनाउँछ।) एलेन ह्वाइटका अनुसार, त्यस समयमा “राष्ट्रीय धर्मत्यागपछि राष्ट्रीय विनाश आउनेछ,” र यशैयाका अनुसार त्यो समय त्यही हो जब “नगरहरू बासिन्दाविहीन भई उजाड होऊन्, र घरहरू मानिसविहीन होऊन्, र देश पूर्णतः उजाड होस्, अनि परमप्रभुले मानिसहरूलाई धेरै टाढा हटाइदिनुभएको होस्, र देशको बीचमा ठूलो परित्याग भएको होस्।” “देशको बीचमा भएको ठूलो परित्याग” दानिएल ११:४१ अनुसार आइतवार व्यवस्थाको समयमा परास्त हुने “धेरै” नै हुन्। यिनीहरू यशैया छ र मत्ती तेहका ती व्यक्तिहरू हुन् जसका आँखा त छन्, तर देख्दैनन्, र कान त छन्, तर सुन्दैनन्; साथै प्रकाश तीनमा भएका ती पनि हुन् जसले लाओडिकियाको मण्डलीलाई दिइएको सल्लाह अस्वीकार गर्छन्।

ऊ महिमामय देशमा पनि प्रवेश गर्नेछ, र धेरै देशहरू परास्त हुनेछन्; तर एदोम, मोआब, र अम्मोनी सन्तानका प्रमुखहरू उसका हातबाट उम्कनेछन्। दानियेल ११:४१

यशैयाले आफ्नो पवित्रस्थानमा येशू ख्रीष्टको दर्शन पाए, जसरी यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तकमा पाए। यशैया त्यस “दशांश” वा तिथिको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो “फर्कन्छ” र रूखझैँ “खाइनेछ।” “खाइनेछ” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको अर्थ आगोले भस्म गर्नु हो। तैपनि त्यस “दशांश” भित्र यस्तो “तत्त्व” छ, जसलाई आगोले भस्म गर्दैन। स्पष्टतः बाँकी नौ-दशांशमा त्यो तत्त्व थिएन? टेरबिन्थ र बाँझको रूखलाई खाएर भस्म गर्ने रूपमा चित्रित गरिएको आगो भनेको मलाकीको पुस्तकमा अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुने करारका दूतको आगो हो।

हेर, म मेरा दूत पठाउनेछु, र उसले मेरो अघि बाटो तयार गर्नेछ; अनि प्रभु, जसलाई तिमीहरू खोज्छौ, अचानक आफ्ना मन्दिरमा आउनुहुनेछ; अर्थात् करारका दूत, जसमा तिमीहरू आनन्द मान्छौ—हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

तर उहाँको आगमनको दिनमा को टिकिरहन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुँदा को खडा रहन सक्छ? किनकि उहाँ शुद्ध पार्नेको आगोजस्तै, र धोबीको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ। अनि उहाँ चाँदीलाई शुद्ध पार्ने र पवित्र तुल्याउनेजस्तै बस्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका पुत्रहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैँ खार्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाउन सक्न्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा झैँ, र अघिल्ला वर्षहरूमा झैँ, मनोहर हुनेछ। मलाकी ३:१-४।

यशैयाको दशौं अंश, (जुन दशांश हो) मलाकीको “धार्मिकतामा चढाइने भेटी” पनि हो। मलाकीको भेटी परमेश्वरका जनहरू हुन्, जसलाई “लेवीका पुत्रहरू” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जो आगोद्वारा शुद्ध पारिन्छन् ताकि “धार्मिकतामा चढाइने भेटी” उत्पन्न होस्; र यशैयाको साक्ष्यमा आगोद्वारा “भस्म पारिएकाहरू” नै दशौं अंश, अर्थात् दशांश हुन्।

मलाई दिइएको परमेश्वरको अनुग्रहअनुसार, एक बुद्धिमान मुख्य निर्माणकर्ताजस्तै मैले जग बसालें, र अर्कोले त्यसैमाथि निर्माण गर्दछ। तर प्रत्येक मानिसले त्यसैमाथि कसरी निर्माण गरिरहेको छ, त्यसमा सावधान रहोस्। किनकि पहिले नै बसालिएको जगबाहेक, जो येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, अरू कुनै जग कसैले बसाल्न सक्दैन। अब यदि कसैले यस जगमाथि सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थरहरू, काठ, घाँस, परालले निर्माण गर्छ भने, प्रत्येक मानिसको काम प्रकट हुनेछ; किनकि त्यस दिनले यसलाई देखाइदिनेछ, किनभने त्यो आगोद्वारा प्रकट गरिनेछ; र आगोले

प्रत्येक मानिसको काम कस्तो प्रकारको छ भनी परीक्षा गर्नेछ। १ कोरिन्थी ३:१०-१३।

पावलले यहाँ घोषणा गर्छन् कि प्रत्येक मानिसका कामहरू “आगो” द्वारा प्रकट गरिनेछन्। मलाकीमा आगोले मैलोलाई जलाई हटाउँछ। यशैयामा “दशांश” को शुद्धीकरण “जब” तिनीहरूले आफ्ना पातहरू झार्छन्, तब हुन्छ। आदम र हव्वाको साक्षीद्वारा पातहरू लुकेको पाप, ढोंग, र उद्वण्ड धृष्टताको प्रतीक हुन्।

यशैयाको “दशांश” भित्र यस्तो तत्त्व छ जुन जलाएर नष्ट गर्न सकिँदैन, र त्यो तत्त्व “पवित्र बीउ” हो। तिनीहरूभित्र ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, महिमाको आशा। यशैया स्वयं “पवित्र बीउ” पनि हुन् र उनले चिनेको “दशांश” पनि हुन्। “पवित्र बीउ” र “दशांश” दुवै उहाँको पवित्रस्थानमा भएको येशू ख्रीष्टको प्रकाशद्वारा लाओडिकी अवस्थाबाट फिलाडेल्फियाको अवस्थामा फर्कन्छन्।

परमेश्वरको महिमाको त्यो दर्शन, जसले यशैयालाई ऊ नष्ट भएको छ, ऊ अशुद्ध र क्षमाको आवश्यकता भएको पापी व्यक्ति हो भनी पुकार गर्न लगाउँछ, स्वर्गीय पवित्रस्थानमा त्यो बेला हुन्छ जब रूखहरूले आफ्ना पातहरू झार्छन्। “झार्नु” भन्ने शब्दको अर्थ “बाहिर फ्याँक्नु”, अथवा रूखलाई “काटिदिनु” हो। यहाँ लाओडिसियालाई बाहिर फ्याँकिने कुरा प्रस्तुत गरिएको छ। “दशौं भाग” वा अवशेष मलाकीका करारका दूतद्वारा ल्याइएको शुद्धीकरण गर्ने “आगो” भित्रबाट जानेछ, यसरी तिनीहरूका मानवीय कामहरू आत्मिक रूपमा जलेर हटाइनेछन्, र यसरी केवल “सार” मात्र बाँकी रहनेछ, जुन जलाउन सकिँदैन, र त्यो “पवित्र बीउ” हो। जसले सुन्न अस्वीकार गर्छन् तिनीहरू मरेका सुक्का पातहरूझैँ झारिनेछन्, अथवा प्रभुको मुखबाट उकेलिनेछन्।

येशू पवित्र बीउ हुनुहुन्छ, र एउटा बीउमा सम्पूर्ण बिरुवा उत्पन्न गर्न आवश्यक सबै आनुवंशिक तत्त्व निहित हुन्छन्। परमेश्वरको वचन एक बीउ हो, र यसकारण परमेश्वरको वचनमा कुनै विषयको पहिलो उल्लेखले, यदि त्यसलाई सही रीतिले बुझियो भने, त्यस विषयलाई विश्वासीभित्र पूर्ण परिपक्वतासम्म ल्याउन आवश्यक सम्पूर्ण जानकारी समावेश गरेको हुन्छ।

यशैयाह अध्याय छले त्यस्ता मानिसहरूलाई पहिचान गर्दछ, जसले त्यस समयावधिमा “सुन्दैनन्” जब येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देशद्वारा आशीषित हुनका निम्ति तपाईंले अवश्य सुनिरहनुपर्छ। येशूले जसलाई संकेत गर्नुभएको थियो, तिनीहरू परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरू थिए, तिनीहरू उहाँकी पत्नी थिए, तिनीहरू उहाँका करारका मानिसहरू थिए, तिनीहरू प्राचीन इस्राएल थिए।

प्राचीन इस्राएल वा पहिलो इस्राएलले आधुनिक इस्राएल वा अन्तिम इस्राएलको प्रतीकरूपमा काम गर्दछ। संसारको अन्त्यमा परमेश्वरका जनहरू सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरू हुन्, उहाँका चुनिएका जन, उहाँकी पत्नी, उहाँका करारका जन—आधुनिक इस्राएल। यशैयाको इतिहासको साक्षी, ख्रीष्टको इतिहाससँग संयुक्त हुँदा, अन्त्यको समयमा सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिज्म लौदिकियालाई दिइएको सन्देशमा प्रतिनिधित्व गरिएको हराएको र उद्धार गर्न नसकिने “अवस्था”मा हुनेछ भन्ने कुरा स्थापित गर्ने दुई साक्षीहरू प्रदान गर्दछ।

तिनीहरू वास्तवमा उद्धारयोग्य नभएका होइनन्, तर केवल आफ्नो लाओदिकेयाको अवस्थामा उद्धारयोग्य नभएका हुन्, ठीक जसरी आफ्नो अनुभवअघि यशैया थिए र जसरी ख्रीष्टको इतिहासकालका यहूदीहरू थिए।

लाओदिकियावासीले “सुन्नु” पर्ने कुराहरू मध्ये एक भनेको बीउ छर्नेवालाको दृष्टान्त हो। उसले त्यस दृष्टान्तमा परमेश्वरको वचन एउटा “बीउ” हो, एउटा पवित्र बीउ हो, भन्ने कुरा “सुन्नु” पर्छ। जब त्यो “सुनिन्छ”, तब एउटा यस्तो आधार बसालिन्छ जसले प्रकाशको पुस्तकको गुप्त सन्देशलाई खुल्न आरम्भ गराउँछ, किनकि त्यो सन्देश यस गहिरो पहिचानमा समेटिएको छ कि येशू अल्फा र ओमेगा, पहिलो र अन्तिम, आदि र अन्त हुनुहुन्छ। अन्तको आरम्भसँगको सम्बन्धलाई बुझ्नुमा येशू वचन हुनुहुन्छ, र उहाँ नै बीउ हुनुहुन्छ भन्ने कुरा बुझ्नु पनि समावेश छ।

आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, र वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, र वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। उहाँ आदिदेखि नै परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो। सबै कुरा उहाँद्वारा सृष्टि भए; र जो सृष्टि भए, तीमध्ये एउटै कुरा पनि उहाँबिना सृष्टि

भएन। उहाँमा जीवन थियो; र त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो। अनि ज्योति अन्धकारमा चम्किरहन्छ; र अन्धकारले त्यसलाई ग्रहण गर्न सकेन। यूहन्ना १:१-५।

अब्राहाम र उसका सन्तानलाई प्रतिज्ञाहरू गरिएका थिए। उहाँले “अनि सन्तानहरूलाई” भन्नुभएको छैन, मानौं धेरैलाई; तर एउटैलाई जनाएझैं “अनि तिम्रो सन्तानलाई,” जो ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। गलाती ३:१६।

अन्त्य र आरम्भबीचको सम्बन्ध बुझ्नका लागि “पहिलो उल्लेखको नियम” को समझ आवश्यक हुन्छ। पहिलो उल्लेखको नियमले यो संकेत गर्छ कि कुनै विषयको आरम्भ नै त्यसका लागि सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण सन्दर्भ हो, किनकि त्यसमा सम्पूर्ण कथा निहित हुन्छ; परमेश्वरको वचनको रूपमा त्यो एउटा बीउ हो। अन्तिम सन्दर्भ महत्त्वमा दोस्रो हुन्छ, यस अर्थमा कि त्यहीँ कथाका सबै तत्त्वहरू एकसाथ बाँधिन्छन् र कुनै पनि पक्ष अधूरो छाडिंदैन। तर कुनै विषयसम्बन्धी मध्यवर्ती सन्दर्भहरूले नै कथालाई बल र स्पष्टता प्रदान गर्छन्, र त्यस अर्थमा मध्यभाग पनि आरम्भ वा अन्त्य जत्तिकै अनिवार्य हुन्छ।

यस विषयमा अझ धेरै कुरा उठाउन बाँकी छन्, तर मत्ती अध्याय तेह्रको खण्डतर्फ फेरि फर्कदा, हामी देख्न सक्छौं कि येशूले सुन्ने र नसुन्ने व्यक्तिहरूका दुई वर्ग पहिचान गर्नुभयो। उहाँले नसुन्ने एकभन्दा बढी तरिकाहरू पनि देखाउनुभयो, तर त्यसपछि उहाँले सुन्नेहरूमाथि आशिष घोषणा गर्नुभयो।

तर धन्य हुन् तिमीहरूका आँखा, किनकि तिनले देख्छन्; र तिमीहरूका कान, किनकि तिनले सुन्छन्। किनकि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखिरहेका ती कुराहरू देख्न चाहेका थिए, तर देखेनन्; र तिमीहरूले सुनिरहेका ती कुराहरू सुन्न चाहेका थिए, तर सुनेनन्। यसकारण बीउ छर्नेवालाको दृष्टान्त सुन। मत्ती १३:१६-१८।

यसकारण भविष्यसूचक दृष्टिले हे “आशीर्वाद” प्रकाश १:३ को ठीक त्यही आशीर्वाद हो:

धन्य हो त्यो जसले पढ्दछ, र तिनीहरू जसले यस भविष्यवाणीका वचनहरू सुन्दछन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्दछन्; किनकि समय नजिकै आएको छ।

एलन ह्वाइटका लेखनहरूसँगको सम्बन्धमा, मत्ती तेह्रमा येशूले यशैया ६ लाई गर्नुभएको सन्दर्भले यस कुराको पुष्टि गर्दछ कि संसारको अन्त्यमा यस्ता कुराहरू देखिन्छन् र सुनिन्छन्, जुन यति महान् थिए कि धेरै धर्मी मानिसहरू र अगमवक्ताहरूले अन्तिम चेतावनीको सन्देश खोलिने, र मानिसहरूले तब तिनलाई “देख्ने” र “सुन्ने” त्यो समयावधिमा बाँच्न चाहेका थिए।

यूहन्नालाई दशौं अध्यायमा “सात गर्जनहरू” ले उच्चारण गरेका कुराहरूलाई मोहर लगाउन भनियो, र बाइसौं अध्यायमा “यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरूलाई मोहर नलगाऊ; किनकि समय नजिक आइपुगेको छ” भन्ने घोषणा गरिन्छ। त्यसपछिको पदले मानव अनुग्रह-अवधिको समाप्तिलाई चिन्हित गर्दछ। अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि ठीक त्यति बेला “सात गर्जनहरू” लाई मोहरमुक्त गर्ने घोषणा हुन्छ, जुन प्रकाशितवाक्यको पुस्तकमा त्यस समयमा मोहर लगाइएको एकमात्र अंश हो। “सात गर्जनहरू” का विषयमा हामीलाई यो जानकारी दिइएको छ कि तिनले एड्भेन्टवादको आरम्भ र अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

यूहन्नालाई दिइएको विशेष ज्योति, जुन सात गर्जनहरूमा व्यक्त गरिएको थियो, पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरूको अधीनमा घटित हुने घटनाहरूको एक रेखांकन थियो....

“यी सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वर उच्चारण गरेपछि, सानो पुस्तकको सन्दर्भमा दानिएललाई जस्तै यूहन्नालाई पनि यो आज्ञा आइपुग्यो: ‘सात गर्जनहरूले उच्चारण गरेका कुराहरूलाई मोहर लगाऊ।’ यी भविष्यका ती घटनाहरूसँग सम्बन्धित छन्, जो आफ्नै क्रममा प्रकट गरिनेछन्।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

सात गर्जनहरूले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको इतिहासमा एड्भेन्टवादको प्रारम्भकालका घटनाहरूलाई जनाउँछन्, १७९८ देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्म; र माथि उल्लिखित सोही लेखमा हामीलाई यो पनि सूचित गराइएको छ कि सात गर्जनहरू “आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिने भविष्यका घटनाहरूसँग सम्बन्धित छन्।” एड्भेन्टवादको प्रारम्भिक इतिहासले एड्भेन्टवादको अन्त्यलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ, किनकि येशू ख्रीष्टले, अल्फा र ओमेगाको रूपमा, एड्भेन्टवादको समग्र इतिहासमाथि आफ्नो हस्ताक्षर अंकित गर्नुहुन्छ, किनकि त्यो इतिहास प्राचीन इस्राएलको इतिहासजस्तिकै पवित्र इतिहास हो।

मत्ती अध्याय तेह अनुसार, यी ती घटनाहरू नै ती हुन् जसलाई अगमवक्ताहरूले देख्न चाहेका थिए, र जसको ज्ञान पाएको कारण चेलाहरू धन्य ठहरिएका थिए। ती चेलाहरूले संसारको अन्त्यमा भएका परमेश्वरका मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो आफूले देख्ने र सुन्ने कुराका कारण धन्य छन्। उनीहरूले जे देख्छन् र सुन्छन्, त्यो येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देश हो, जुन सात गर्जनहरूको सन्देशद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र जसले मिलराइट इतिहास तथा एक सय चौवालीस हजारको इतिहास दुवैको प्रतिनिधित्व गर्छ।

१८४०-१८४४ सम्म दिइएका सबै सन्देशहरू अहिले शक्तिशाली रूपमा प्रस्तुत गरिनुपर्छ, किनकि धेरै मानिसहरूले आफ्नो मार्गदर्शन गुमाएका छन्। ती सन्देशहरू सबै मण्डलीहरूमा पुग्नुपर्छ।

“ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘तिमीहरूका आँखाहरू धन्य हुन्, किनकि तिनले देख्छन्; र तिमीहरूका कानहरू धन्य हुन्, किनकि तिनले सुन्छन्। किनकि म तिमीहरूलाई साँचो भनी भन्दछु, धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका कुराहरू देख्न चाहेका थिए, तर देखेनन्; र तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न चाहेका थिए, तर सुनेनन्’ [मत्ती १३:१६, १७]। १८४३ र १८४४ मा देखिएका ती कुराहरू देख्ने आँखाहरू धन्य हुन्।”

“सन्देश दिइयो। र सन्देशलाई पुनः दोहोर्याउन कुनै विलम्ब हुनु हुँदैन, किनकि समयका चिन्हहरू पूरा भइरहेका छन्; समापनको कार्य पूरा हुनैपर्छ। छोटो समयमा एउटा महान् कार्य सम्पन्न हुनेछ। परमेश्वरको नियुक्तिद्वारा चाँडै एउटा सन्देश दिइनेछ, जो फैलिँदै गएर उच्च पुकारमा परिणत हुनेछ। तब दानियेल आफ्नो भागमा उभिनेछ, आफ्नो गवाही दिनको लागि।” Manuscript Releases, volume 21, 437.

एलेन ह्वाइटले, ख्रीष्टले धर्मी मानिसहरूले हेर्न चाहेका इतिहासको रूपमा पहिचान गर्नुभएको इतिहासलाई, सन् १८४० देखि १८४४ सम्मका मिलेराइटहरूको इतिहासको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ, र त्यसपछि भन्नुहुन्छ कि “परमेश्वरको नियुक्तिद्वारा चाँडै एउटा सन्देश दिइनेछ, जो फुलेर ठूलो पुकारमा परिणत हुनेछ।” “ठूलो पुकार” ले तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ, र जब त्यो सन्देश दिइन्छ, त्यसले एड्भेन्टवादको आरम्भको इतिहासलाई पुनः दोहोर्याउनेछ। अन्तिम चेतावनीको सन्देश ती “सन्देशहरू” हुन्, जो “सबै मण्डलीहरूकहाँ जानुपर्ने” छन्, र “१८४०-१८४४ देखि दिइएका सबै सन्देशहरू अब प्रभावशाली बनाइनु पर्ने” छन्।

अल्फा र ओमेगाले अन्त्यलाई आरम्भसँग चित्रित गर्दछ। एलेन ह्वाइटले भन्छिन् कि “सन्देशहरू सबै मण्डलीहरूकहाँ जानुपर्छ,” र येशूले यूहन्नालाई भन्नुभयो, “म अल्फा र ओमेगा हुँ, पहिलो र अन्तिम: अनि, तिमीले जे देख्छौ, त्यो एउटा पुस्तकमा लेख, र एशियामा भएका सातवटा मण्डलीहरूकहाँ पठाऊ; एफिससकहाँ, र स्मुर्नाकहाँ, र पर्गामोसकहाँ, र थ्यातीराकहाँ, र सार्दिसकहाँ, र फिलाडेल्फियाकहाँ, र लाओडिसियाकहाँ।”

१८४० देखि १८४४ सम्मका सन्देशहरू मण्डलीहरूकहाँ पठाइनु पर्ने कुराकै अंश हुन्।